

RUSIJA IN ZAVEZNIKI

LANSING JE POSLAL RUSIJI ZAGOTOVILO AMERIŠKEGA PRIJATELSTVA. — AMERIŠKA POMOC JE ZAGOTOVLJENA, DOKLER SE RUSIJA V STAVLJA NEMŠKI VLADI. — RUSIJA ZAHTEVA, DA KITajsKA PRENEHA PODPIRATI PROTI-BOLJŠEVIKE. — CARJEVI OTROCI PRI STARIŠIH.

True translation filed with the postmaster at New York, N. Y. on June 1, 1918, as required by the Act of October 6, 1917.

Vologda, 29. maja. — Ameriški poslanik je objavil izjavo tajnika Lansinga, ki je zanikal, da bi ameriški konzuli pomagali protiboljševskemu voditelju generalu Semenovu in drugim, ki so poskušali vprijeti protirevolucijo v Sibiriji.

V izjavi se glasi, da je ameriška vlada od mnogih strank v Sibiriji prejela prošnje, da jih je pa ignorirali. Posebno pa so Združene države odklonile prošnjo generala Semanova, da bi mu ameriški inženirji pomagali ter je naročila inženirjem, da naj ne pomagajo generalu in naj ne podpirajo nikakega gibanja državljanske vojne.

Izjava zatrjuje, da se prijateljsko stališče Združenih držav napram Rusiji ni izpremenilo in da ni bilo prizadeto s tem, da je bila odtegnjena diplomatska uljudnost. — To se skoro gotovo nanaša na Rusijo, ki je odklonila izmenjati šifrirano poročilo med ameriškim poslanikom in ameriškim konzulati v Sibiriji.

V svojem poročilu na poslanika pravi Lansing: — Državni departmet želi, da pokažete prijateljske namene Združenih držav napram Rusiji, ki bodo ostale neizpremenjene toliko časa, dokler Rusija ne sprejme avtokratično gospodstvo centralnih držav. —

Lansingova izjava je bila odgovor na obdolžitev ruskega zunanjega ministrstva, da je ameriški konzul v Vladivostoku podpiral protiboljševsko gibanje v Sibiriji. Poslanik Francis je pretečen mesec zanikal to obdolžitev in 9. maja se je v Washingtonu naznanilo, da je Lansing naročil poslaniku, da naj obvesti boljševsko vlado, da za to obdolžitev ni nikake podlage.

Med zahtevami, katere je boljševski zunanji urad redložil poslaniku Francisu, je bila tudi ta, da se odstrani ameriški konzul v Vladivostoku John Caldwell in da Zdr. države pojasnijo svoje stališče napram boljševski vladi.

Moskva, 29. maja. — Zunanji minister Čičerin je poslal Kitajski nov protest, v katerem dolži kitajsko vlado, da oficielno podpira protiboljševskega voditelja generala Semanova v njegovem delovanju proti sovjetovi oblasti.

V noti se zahteva, da Kitajska ali prepreči, da general Semenov ne bo več rabil Mandžurijo kot bazo, ali pa naj dovoli sovjetovim četam, da gredo v kitajsko ozemlje ter vstrahujejo Semanova, ako je Kitajska preslaba, da bi to sama storila.

Sporočilo zunanjega ministra izjavlja, da se je Rusija enkrat za vselej odločila, da napravi konec neznanemu položaju na mandžurski meji. V izjavi pa se zagotavlja prijateljstvo do Kitajske.

Moskva, 30. maja. — Prejšnji ruski prestolonaslednik Aleksij Romanovič in hčere bivšega carja so prišle v Ekaterinburg v permski guberniji na azijski strani Uralskega gorovja.

Prejšnji car in carica sta že nekaj tednov v Ekaterinburgu, kamor sta bila prepeljana iz Tobolska v Sibiriji, ker se je odkrila zarota, da se poroga Nikolaju, da bi pobegnil.

Aleksij je nekaj časa zaradi boleznih še ostal v Tobolsku.

Moskva, 31. maja. — Mirovna pogajanja med Rusijo in Ukraino ne napredujejo naglo, ker predsednik ukrajinske delegacije Šeloukina zahteva, da dobe Rusi nove poverilne listine in da naj jasno določijo, kaj sestavlja sovjetovo republiko.

Rekel je, da so se od brest-litovske pogodbe izvršile nekatere izpremembe, sklicujoč se na dejstvo, da je od tega časa Kavkaz proglasil svojo neodvisnost in da se je donska republika pokazala na površju.

Predsednik ruske delegacije Rakovsky, ki je rumunski boljševik, ni mogel prepričati Šeloukina, da je sovjetova federacija resnična država in ne samo ideja. Obnovitev pogajanj se je za en dan zopet preložila.

Moskva, 31. maja. — Zunanji minister Čičerin je poslal nemškemu poslaniku grofu Mirbachu obvestilo, da Rusija sprejme nemški predlog, da prične mirovna pogajanja s Finsko na podlagi, da Finska odstopi Rusiji trdnjavi Ino in Ruivola ob Baltiku; Rusija pa se zaveže, da ju ne bo utrdila.

V zameno pa odstopi Rusija pas zapadnega murmanskega ozemlja ter daje s tem Finski dostop do Severnega ledenega morja.

ROJAKI, NAROČAJTE SE NA "GLAS NARODA". NAJVEČJI SLOVENSKE DNEVNIK V ZDR. DRŽAVAH.

POGLED NA MESTO SOISSONS

Zapadna fronta.

Nemci so dospeli do Marne. — 45 tisoč ujetnikov; 400 topov. — Večraj so Nemci prodrli za 5 milj.

True translation filed with the postmaster at New York, N. Y. on June 1, 1918, as required by the Act of October 6, 1917.

Berlin, Nemčija, 31. maja. — Nemci so dospeli do Marne. To predstavlja pridobitev okoli 7 milj od zadnjega sinočnega poročila. Tudi na levem krilu so napredovali za 5 milj; to je ojačilo črto med Noyon in Soissons. Na desnem krilu blizu Rheimsa se je tudi napredovalo. Bitka se je razširila vzhodno od Rheimsa.

Število ujetnikov je naraslo na več kot 45 tisoč mož; vpljenjenih je bilo več kot 400 topov in na tisoče strojnih pušk.

Večerno poročilo se glasi: Na celi fronti od Noyona do zapadno od Rheimsa naši napadi ugodno napredujejo.

Sovražnik, ki se je umikal z Alette fronte, smo bili tesno za petami. Južno od Oise in čez Alette smo zavzeli črto Bretigny-St. Paul-Trois-Loire. — Severno od Aisne smo v neprestanih bojih potisnili sovržnika v smeri proti Bienvy-Shavigny.

Južno od Soissons je sovržnik poslal v boj konjenico in pehoto za silen protinapad. Sprejeli pa smo jih s strahovitim učinkom med naš ožen in jih porazili.

Prekoračili smo cesto Soissons-Hartennes.

Južno od Fere-en-Tardenois smo dospeli do Marne. Višine St. Gerny, Rovigny in Chamvoisy so v naši posesti.

Na južni strani Vesle, zapadno od Rheimsa smo zavzeli Germigny-Gueux in Thillois.

Med 21. marcem in 5. aprilom, so Nemci v bitki pred Cambrai zajeli od Angležev in Francozov več kot 90 tisoč ujetnikov vseh šarž. Poročilo tudi zagotavlja, da je bilo vpljenjenih več kot 1300 topov.

Paris, Francija, 31. maja. — Nocojšnje poročilo francoskega vojnega urada se glasi:

Na našem levem krilu v okolici dolence Ailette so Nemci nadaljevali svoj pritisk tekom člega dneva. Naše čete so zlomile vse sovržne napade v okolici Blerancourt, 9 milj jugovzhodno od Noyona ter zapadno od tega kraja. Sovražnik, kateremu se je posrečilo prekorati Oise, vzhodno od Sempigny, je bil odbit na desnem bregu reke. Poglavitnejši sovražnikov pritisk je bil v okolici Soissons in bolj proti jugu v smeri proti Neully St. Front. Zapadno od Soissons so naše čete vprizorile silni protinapad in so pri zadele sovražnika velikanske izgube. Sovražnik v tem okraju ni mogel napredovati. Obratno pa se je sovražniku posrečilo dobiti nekaj ozemlja zapadno od ceste od Soissons do Chateau Thierry in v smeri proti temu mestu je šel skozi Quincy-la-Ville in Quichey-le-Chateau.

V centru so majhne nemške čete dospole do severnega brega brega Marne med Charveves, 5 milj severovzhodno od Chateau Thierry in Joulgonne, 2 milj in pol severovzhodno od Charveves, ki je položila na žrtvenik ljubezni. Na našem desnem krilu je položaj neizpremenjen, kakor tudi

Pogoj za mir.

Nikake prilike v tem letu, da bi se doseglo mir z mečem v roki ali mir potom izcrpanja.

True translation filed with the postmaster at New York, N. Y. on June 1, 1918, as required by the Act of October 6, 1917.

V trenutku, ko se pričena nova in kritična faza v kampanji leta 1918, je mogoče pramerno razpravljati o kampanji leta 1919. Na predek sedanje kampanje je namreč precej jasno napovedal gotovo nadaljnje kampanje. Z eno besedo pričena postajati povsem odkrito, da ne morejo niti Nemci niti naši zavezniki upati na odločilno zmago v tem letu. V tem pogledu je tudi vredno omeniti, da nemško časopisje, ki koraka na cesarsko povelje, že svari nemško javnost pred dejstvom, da je pe ta zima vojne neizogibna.

Na vsak način mora priti do kampanje leta 1919, ker ni nič najmanjšega dokaza, da bi mogli ta ali ona stran v tem letu doseči rezultate, ki bi napravili mir neizogibnim, mir s pomočjo meča Waterloo, Sedan, Jena, te zmage iz katerih je neposredno izvira narodni poraz, stoji izven kalkulacij vojne v njeni sedanji obliki profosionalne armade, ter delajo ko se bore narodi, ne pa majhne omejene fronte, obložene z velikimi silami starokopitno bitko ne mogoče.

Mir v tem letu je mogoče doseči le na podlagi treh pogojev: — prvič, da so zavezniki popolnoma poraženi ter se ne morejo več zbrati v sedanji ofenzivi in kot posledica vprizorjene ofenzive. Drugič, če so zavezniki v stanu, potem ko bi odbili nemški napad, pričeti sami z ofenzivo ter storiti to, česar Francozi in Angleži niso bili v stanu storiti pri Marne; namreč pretvoriti uspeh na bojnem polju pridobljen v protiofenzivo, v odločilno zmago. Tretjič, če bi narod za bojno črto, namreč civilno prebivalstvo, ali v zavezniki deželah ali pa v sovržnikih, omagal ter prisilil vojaške oblasti opustiti boj, ki je bil na bojnem polju do sedaj neodločen.

Če se obrnemo sedaj k vprašanju morebitne nemške zmage, ali je kaj poudarja za domnevanje, da bi mogla ta zmaga doseči obsej Sedana ali Waterloo-a, namreč obseg posledice teh slavni bitk? Gotovo ni ničesar, kar bi uravicevalo tako misel, v napredku kampanje v teku mesecev. Možno je, da bodo Nemci v stanu prodreti do kanala, da bo treba Dunkirk, Calais in Boulogne izprazniti vsled nadaljnega in bolj razsežnega nemškega napredovanja v Flandriji. Grda in težka konfiguracija angleške bojne črte severno od reke Scarpe, maloštevilne črte stranskih komunikacij, ki so na razpolago za prevažanje čet od juga proti severu, nepobitni uspehi, katere so dosegli Nemci v otvorilnem napadu v Flandriji in krog nje, — vse to bo mogoče imeti za posledice počasno umikanje Angležev proti jugu ter izravnanje črte.

Ta možnost ni še vrjetnost, a neoziraje se na nepričakovano nesrečo, ki pa je vspricio sedanjih razmer skoraj nemogoča, je edino, česar se moramo bati, počasno, s gotova napredovanje Nemcev ter

Sovražnik pa še vedno z vsakim atomom svoje moči pritiska, da bi zavzel ozemlja, kolikor je pač mogoče, predno pridejo zavezniške rezerve, ki bodo zavstavile prodiranje. Sovražnik je pripeljal nove divizije, da so nadomestile že utrujene.

Nemški prestolonaslednik, ki je prej doživel odločen poraz, je zdaj dosegel začasni uspeh. Toda zavezniška črta ni bila prebita, temveč so jo le potisnile nazaj trume, katerim se ni bilo mogoče vstaviti in je obdržala popolno zvezo.

Za Rdeči Kríž je bila svota \$6,000,000 dosežena v soboto in nedeljo. Preostaja še današnji dan za kampanjo. Pričakuje se, da bodo znašali prostovoljni darovi manj za pol milijona, več kot se je pričakovalo. Veliko zanimanje je vzbudilo v soboto darilo neke jako revne udove, ki si trdi kruh služi s pranjem. Prinčesla je \$1.50 za Rdeči Kríž, samih centov. Ta denar si je prihranila s težko muko v treh mesecih, pa ga je položila na žrtvenik ljubezni. Koliko več je vreden ta dar kot marsikateri tisočak milijonarja.

"LINCOLN" TORPEDIRAN

NEMCI SO TORPEDIRALI BIVŠI PARNIK HAMBURG-AMERICA ČRTE, KO SE JE VRAČAL PROTI DOMU. — NETOČNA POROČILA.

True translation filed with the postmaster at New York, N. Y. on June 1, 1918, as required by the Act of October 6, 1917.

Washington, D. C., 31. maja. — Nek nemški submarin je potopil ameriški transportni parnik "President Lincoln", ki je bil v službi Združenih držav.

Tajnik Daniels je izdal sledeče ugotovilo: — Mornariški departmet je dobil od podadmirala Simsa poročilo, da je bil torpediran ameriški parnik President Lincoln ob desetih in štiridesetih minut zjutraj in da se je potopil eno uro kasneje.

Parnik se je vračal iz Evrope.

Nadaljna poročila še niso dosedaj dospela.

Ker manjkajo podrobnosti, se vseeno lahko sodi, da se je vračal parnik v Združene države ter da je imel na krovu nekaj posadke.

Nejasno poročila, ki so dosedaj dospela, pravijo, da ni nihče utonil.

Parnik je imel 18,072 ton deplacemanta in je bil pred vojno last Hamburg-America črte.

Ko so vstopile Združene države v vojno, so zaplenile vse nemške parnike, ki so se nahajali v ameriških vodah.

POGODBA MED AVSTRIJO IN NEMČIJO

True translation filed with the postmaster at New York, N. Y. on June 1, 1918, as required by the Act of October 6, 1917.

London, 31. maja. — "Telegraph" je sprejel naslednjo brzovjavo od svojega poročevalca v Milanu pod datumom od torka:

— Avstrijsko in nemško javnost se je končno informiralo glede posameznosti vojaške konvencije katero se je vsililo cesarju Karolu tekom njegovega zadnjega obiska v nemškem glavnem stanu in te posameznosti, kot se jih je objavilo sedaj v "Deutsche Volkszeitung" bodo brez vsakega dvoma napravile globok utis.

Nova pogodba obstaja согласно s poročilom lista iz sedem klavzul, ki so naslednje:

— Njegovo veličanstvo nemški kajzer in pruski kralj na eni strani ter njegovo apostolsko veličanstvo avstrijski cesar in ogrski kralj na drugi strani, sklepa te svojo vojaško zvezo za dobo petindvajsetih let, tekom katere dobe se zavežeta obe stranki zveze, da bosta uporabljali celo silo svojih narodov v vojaške svrhe.

Zvezana naroda Avstro-Ogrske in Nemčije bosta posvetila celo svojo skrb temu, da bodo stopile v eventualno bodočo vojno polno pripravljene in na višku svojih moči. Le na ta način more biti bodoča vojna kratkega trajanja, kajti če bi se armade obeh zaveznikov nahajale v tem stanju leta 1914, bi bila ta vojna že zdavnaj končana.

Vsi možiki, zmožni nositi orožje, bodo dobili primereno in popolno vojaško izobrazbo. Posebne formacije pa bodo razventega opravljale vse pomožne službe v zvezi s produkcijo orožja in municije.

Regulacije za organiziranje, izvežbanje in uporabo zvezanih čet se bo sestavilo po enem skupnem principu ter se bo inicijativo glede tega prepusilo v glavnem — Nemčiji. Formacija čet različnih držav v Nemčiji in Avstro-Ogrski naj predstavlja eno samo armado, ne da bi smatralo formacij tujcem druga proti drugi.

Oboroževanja naj se bodo vršila na skupnem temelju od obsega, da bodo formacije ene dežele lahko dobivale svoje zaloge iz najbližjega skladišča v drugi deželi, kjerkoli nastanjenega, ne da bi bilo treba, kot v preteklosti, biti odvisnim glede dobav od kake oddaljene domače postojanke.

Zvezne čete se bo spravilo v kontakt med seboj v namenu, da se jih vzgaja v medsebojnem spoštovanju, ljubezni in cenjenju. Ta princip naj obvlada tudi izvežbanje bodočih častnikov in organizira naj se izmenjavajo častnikov med nemškimi in avstro-ogrskimi armadami v namenu, da bodo avstro-ogrski častniki v slučaju, da bo nastala potreba, poveljevali nemškim četam in nasprotno.

Vse priprave glede bodočih vojn naj se izvrše sporazumno med obema generalnima štaboma. To bo seveda zahtevalo tesnejšega sodelovanja med generalnimi štabi in ministrstvi.

Vse pripravljane ekonomske odredbe zvezane, z eventualno vojno, naj bi se vprizorilo vnaprej, v mirnih časih ter ustvarilo za to potrebne departmente.

Železniške črte in zgradbe naj bi se zgradilo in postavilo od strani obeh zaveznikov v skupnem soglasju ter po enotnem načrtu.

Na enak način nameravajo skrbeti za obnovitev energije, kajti izguba pristanišč ob kanalu ne bo tvorila take vrste poraza, da bi moral oni, ki je izgubil, opustiti boj. Nasprotno bi bila Anglija, Zeebrugge, kajzerjem v Calais, prisiljena bovanje in umikanje angleških črt. To dejstvo bi bilo bolj smrtna varnost kot pa je sedanja navzočnost nemških čet v Ostende in Zeebrugge.

"GLAS NARODA"
SLOVENIO PUBLISHING COMPANY
(Slovenian Daily.)
Owned and published by the
FRANK SAKSER, President. LOUIS BENEDIK, Treasurer.
Place of Business of the corporation and addresses of above officers:
82 Cortlandt Street, Borough of Manhattan, New York City, N. Y.

Za celo leto velja list za Ameriko	Za celo leto za mesto New York	\$5.00
In Canada	Za pol leta za mesto New York	3.00
Za pol leta	Za četrt leta za mesto New York	1.50
Za četrt leta	Za inozemstvo za celo leto	6.00

"GLAS NARODA" izhaja vsak dan izvenredno nedeljo in praznikov.
"GLAS NARODA"
("Voice of the People")
Issued every day except Sundays and Holidays
Subscription yearly \$3.50.
Advertisement on agreement.
Dopis brez podpisa in osebnosti se ne priobčujejo.
Denar naj se blagovito pošilja po — Money Order.
Pri spremembi kraja naročnikov prosimo, da se nam tudi prejšnje bivalniške naznani, da hitreje najdemo naslovnik.
"GLAS NARODA"
82 Cortlandt St., New York City.
Telefon: 2876 Cortlandt.

Newyorškim Slovencem

Ta članek smo posvetili newyorškim Slovencem, oziroma newyorški slovenski koloniji, katero smatrajo nekateri za najnaprednejšo v Ameriki.

Sedaj je čas, da dejanski pokaže svojo naprednost, požrtvovalnost in vse druge lastnosti, na katere se je vedno sklicevala.

Pred par meseci je nastal v newyorški naselbini — razpor. Take razpore prav dobro poznamo še iz starega kraja.

Sramota je, da je nastal ta razpor po načinu starokrajске politike, katero so Slovenci v starem kraju, koj po pričetku vojne vrgli med staro šaro.

V listih, ki so si neenakega političnega mnenja, sta padli besedi "far" in "rdečkar-socialist".

Tedaj je bil ogenj v strehi, in vsak se je smatral užajenega ter obenem čutil potrebo, da mora svojemu navidezemu nasprotniku škodovati. Škodovati na ta ali oni način, materialno in moralno.

Stvar je dospela na vrhunec. Dospela je do takega viška in do tako skrajne mere, da bi član kakega društva navdušeno zapel kajzerju slavo, če bi vedel, da se njegov "nasprotnik" pri drugemu društvu zavzema za svobodo slovenskega naroda.

Ne pel bi je iz prepričanja, pač pa samo zatagadelj, ker je v svoji omejenosti prepričan, da bo s tem škodoval svojemu "nasprotniku".

Slovenska politika v starem kraju je bila tako zapletena, da je ni mogel razrešiti noben modrijan.

Če so hoteli klerikaleci napraviti kaj dobrega za slovenski narod, so se liberalci rajše pridružili Nemcem, kot da bi pomagali svojim bratom. Istotako so klerikaleci začeli trobiti v nemški rog, če se jim je zdelo, da manjka liberalcem samo korak do uspeha.

V tem je ležalo vse naše prokletstvo, v tem je bil izvor vseh naših neuspehov, našega nazadovanja, nemoči in slabosti.

Toda sila, največja sila, združuje ljudi.

Ko so se valjali Slovenci meseca septembra leta 1908 v krvi po ljubljanskih ulicah, je prišel vsak Slovenec do prepričanja, da ima še hujšega in bolj brezobzirnega sovražnika, kot je pa njegov politični nasprotnik — Slovenec.

Na grobu dveh slovenskih žrtev so se združile vse slovenske stranke. Ker sta bili pa samo dve žrtvi, je ta sloga trajala tudi samo — dva tedna.

Takoj zatem se je namreč začelo prerekanje, zabavljanje in očitjanje, kateremu je napravil konec šele mesec junij leta 1914.

Sila, potreba, pomanjkanje, stradanje, negotovost in trdno zaupanje v lepšo bodočnost, vse to je združilo naše ljudi ter jih strnilo v zvezo, ki bo večno obstajala.

Vsak med njimi namreč ve, da je člen v verigi in da da bo veriga počila, če odstopi.

Iz starega kraja poročajo, da je starina slovenskih liberalcev, Tavčar, segel v roko klerikalen Korošcu ter da sta zatem oba podala roko voditelju slovenskih socialistov — Antonu Kristanu.

Pred štirimi leti so si bili vsi ti nasprotniki kakor voda in ogenj. V največji sili in potrebi so pa postali eno srce in ena duša, ki ne hrepeni po ničemer bolj kot po svobodi zatiranega slovenskega naroda.

V New Yorku je veliko Čehov in Slovakov. Umevno je, da tudi oni niso brez političnih strank in verskih zbiranj.

V New Yorku so češki socialisti, naprednjaki, klerikaleci, in bogve kaj še vse. V New Yorku so Slovaki katoliške, pravoslavne in kalvinske veroizpovedi.

Ker kot Slovani ne morejo živeti brez boja, se v mirnem času prerekajo med seboj. Umevno je, da pride v gotovih trenutkih tudi do ostrega nasprotja ali celo do — sovrašstva.

Prejšnji teden smo bili pa priča prizoru, ko je vse to sovrašstvo izginilo, in ko se je Čeh zavedal, da je edinole Čeh, ne pa pristaš te ali one češke stranke.

V New Yorku j prišel Masaryk, zastopnik češke misli in hrepenenja po svobodi.

Čehi in Slovaki so mu priredili sprejem, kakoršnega ni bil deležen glede odkritosrčnosti in vdanosti še noben vladar sedanjega časa.

Sreča vseh so se naširooma odprla, pozabila na medsebojno sovrašstvo in se zedinila v eni, edini in poglavitni misli:

— Češko-slovaški narod mora biti prost!
Tudi oči trpečega slovenskega naroda so opazile prve znake zore in preporeda.
Največja sila, kar jih je kdaj obstajalo na svetu — vlada Združenih držav — se strinja z jugoslovanskim gibanjem v starem kraju.
Če je za nami taka moč kot je vlada Združenih držav, se nam ni treba bati, da ne bo naše hrepenenje do pičice izpolnjeno.

Skoraj po vseh slovenskih naselbinah so se osnovala podružnice Slovenske Narodne Zveze.

Zveza sprejeme v svojo sredo vsakega Slovenca, katerega odkritosrčna želja je, pomagati po svojih skromnih močeh slovenskemu narodu k boljšemu in lepšemu življenju.

Ali bi ne bilo dobro, da bi se zbrali zastopniki newyorških društev ter se pogovorili, kako in na kakšen način bi se dalo kaj napraviti.

Zberimo se in se pomenimo!

In ko bomo sedeli skupaj, ne bomo ne farji, ne rdečkarji, ne organizatorji društev, ne razdiralci društev, ne klerikaleci in ne svobodomisleci, — pač pa edinole — Slovenci!

Če se bomo vsi s trdno voljo oklenili te misli, se nam ni bati, da nam bo končni uspeh zagotovljen.

Dopisi

Macdonaldton, Pa.

Ker ravno obnavim naročnino za nam prijavljen list Glas Naroda, hočem malo sporočiti iz tukajšnje naselbine.

Kar se tiče nas tu naseljenih Slovencev, moram reči, da se prav dobro razumemo med seboj in tudi nismo ravno tako pri "ta zadnjih". To se razvidi iz tega, da smo ustanovili novo društvo in ga priklopili k SNPJ, ter zdaj dobro napreduje, akoravno je še mlado.

Kar se pa dela tiče, se pa ne morem posebno pohvaliti. Delamo vsak dan in se zasluzi, da se pošteno preživimo; da bi pa človek kaj na stran dal, pa še za misli ni v sedanjem času.

Naj omenim, da se tudi tukajšnji rojaki zavedajo svojih dolžnosti, kajti pri tretjem vojnem posojilu, kakor sem čul, smo iz tukajšnjih rogov št. 3 in 4 podpisali za \$1800 bondov; koliko so pa iz drugih dveh rogov št. 2 in 5, mi pa ni znano.

Pa tudi Strie Sam pobere kakšnega iz tukajšnje naselbine; 22. maja sta odšla dva Slovana k vojakom.

Ker tudi tukajšnji Slovani hočejo izkazati čast in požrtvovalnost in pokazati, da tudi mi ljubimo zvezdasto zastavo, zato so si izmislili dobro idejo. Izbrali so se 4 moške in šli od hiše do hiše ter kolektali, kolikor je kateri hotel dati, da se kupi U. S. zastava. In res so nabrali \$120, kar je lepa svota. Zastavo so postavili 30. maja in se je pri tej priliki vršila tudi velika slavnost, pri kateri je igrala tukajšnja godba na pihala.

Naj še omenim, kaj se je pripetilo pri tej kolekti. Ko gredo možje po naselbini, seveda niso izpustili nobene hiše. Tako pridejo do enega Poljaka ter mu raztolnarijo, ako more on kaj darovati ter mu pravijo, da je to naša dolžnost, da polkažemo, da smo tudi mi prijatelji svobode, za kar se cel svet bojuje. Seveda potem se pa on nazaj odreže: "Jaz ne dam nič, jaz se vs. na U. S. zastavo." Dobro. Može so odšli ter ga izročili možu postavu, ki ga je takoj odpeljal v zapor v Somerset.

Ko ga tja pripeljejo, je moral 6 ur poljubiti zastavo in povrhu tega je dobil 20 let ječe. (Ta Poljak je bil gotovo Avstrijski, kje iz Galicije domaj, kar ruski ali polnomski Poljak ne bi se tako grdo izrazil. Op. ured.)

Nekaj bi bil pa skoraj pozabil. Tukajšnja družba Brothers Valley Coal Mining Co. išče delavce in ima svoje agente. Pa ni rešenj, kar pišejo v oglašju v "Prosveti", zakaj, omenjena družba ne da v oglaš, da tukaj so vsi delavci organizirani. In zakaj išče delavce? Zato, ker loče dobiti take tiske, ki nočejo k uniji pristopiti, da bi zopet po skebsko nas izkoriščali, kar pa mislim, da se jim ne bo posrečilo, akoravno z nami sedaj slabo postopajo. Kar nas je starih delavcev, ki so že tu po par let. imajo same slabe prošore: ako pa pride novi, dobi dobri prostor, samo ako reče, da ni v uniji. Zakaj pa ne bi dali nam starim prednost? Potem naj iščejo novih, kolikor hočejo.

H koncu pozdravim vse čitatele in čitateljke tega lista.

Frank Polane, Box 310.

Pierce, W. Va.

Seveda, Pierce ne boste našli v znanje. Toda to ni lepo za naš naznamu velikih ameriških mest, rod, ker kaže pomanjkanje raz-

ker je čisto navadna prenočarska naselbina, visoko na gričih Allegheny pogorja in last mogočnega Davis Coal Co. Ostra in dolga zima je naša huda sovražnica, medtem ko je poletje prijetno, brez hude vročine, ker vedno pihljajo lahni vetrovi.

Ker je Pierce še dokaj velika naselbina, ni še tukaj tako dolgočasno. Seveda pravo življenje se prične proti večeru, ko se začne promenada po dolenjem delu naselbine. Italijanska godba svira veselo poskočnice in zaljubljeni arije iz Verdijevih oper, mladi svet obojega spola in vseh narodnosti se sprehaja ob straneh, Amor strelja čez cesto Venero, otroci se podijo po prahu, vnes pa drve avtomobili, motorna in navadna kolesa.

Slovencev nas ni posebno mnogo tukaj. Do pred kratkim smo imeli tudi slovensko delce, pa odpeljali so nam jo v drugo faro. Na žemitovanju je bilo dokaj gostov, znamenje, da ima mladi par mnogo prijateljev. Ženin P. Zakrjšek je doma iz Strmece, fara Bloke na Notranjskem, nevesta gospica Mary Stucin je rojena v tej deželi. Sladkosti mladega zakonskega življenja bosta uživala na bližnjem Thomasu, kjer je ženin zaposlen.

Tukaj smo dosegli od družbe priznanje unije. Že lansko leto julija meseca smo ustanovili lokalno unijo. V začetku nas je bilo sicer bolj malo število in družbeni uradniki so nas skušali pri tem ovirati, toda mi se nismo dali oplasiti ter se trdno držali izjave predsednika Wilsona, da ima vsak delavec pravico do organizacije ter da ga družba pri tem ne sme ovirati. Na ta način smo zmagnali in družba je bila sedaj prisiljena podpisati pogodbo. Do smo imeli plačano od voza. Ne morem trditi, da je bil zaslužek ravno slab, toda ko dobimo plačano od tene, bo mo precej na boljšem. Sicer ne mo, kdaj dobimo plačano po teži, ker je rešiti še več podrobnosti in se mogoče še pojavijo nepričakovane ovire, toda ne vstrašimo se ničesar. Trdnos mo stali do sedaj in bomo tudi v bodoče. Duh časa je naš najboljši zaveznik.

Sicer se pa bliža čeli svet hitrih korakov velikanskemu razvoju in preobratu. Nova doba vstaja, popolnoma različna od vseh drugih sedanjih. Kdor je ne vidi, kako se žari na obzorju, je slep; kdor je ne sliši, kako prihaja v gromovitnem pohodu, je gluhi, kdor pa ne čuti, kako pretresa ves svet z novimi idejami, je neobčutljiv. Če tudi še bruhajo kajzerjevi kanoni svoj smrtonosni ogenj nekaj časa, akoravno delata Viljem in Karol tajne pogodbe, naj sklepa Habsburg in Koburg rodovinske zveze, kljub temu se bodo prestoli zrušili in kapitalizem v današnjem smislu bo izginil.

Pri tej priliki si ne morem kaj, da ne bi še nekaj omenil. Medtem ko so namreč naselbine Davis, Benbush in Pierce organizirale unijo, je bližnji Thomas, kjer je zaposlenih največ naših rojakov, spal spanje pravičnega. Da, še več! Medtem ko se je večina njih pokazala popolnoma indiferentnim v tem oziru, so se nekateri obnesli kot naši hudi nasprotniki. Dobro! Bojevali smo se brez njih ter tudi zmagnali brez njih in tudi

Pri tej priliki si ne morem kaj, da ne bi še nekaj omenil. Medtem ko so namreč naselbine Davis, Benbush in Pierce organizirale unijo, je bližnji Thomas, kjer je zaposlenih največ naših rojakov, spal spanje pravičnega. Da, še več! Medtem ko se je večina njih pokazala popolnoma indiferentnim v tem oziru, so se nekateri obnesli kot naši hudi nasprotniki. Dobro! Bojevali smo se brez njih ter tudi zmagnali brez njih in tudi

Pri tej priliki si ne morem kaj, da ne bi še nekaj omenil. Medtem ko so namreč naselbine Davis, Benbush in Pierce organizirale unijo, je bližnji Thomas, kjer je zaposlenih največ naših rojakov, spal spanje pravičnega. Da, še več! Medtem ko se je večina njih pokazala popolnoma indiferentnim v tem oziru, so se nekateri obnesli kot naši hudi nasprotniki. Dobro! Bojevali smo se brez njih ter tudi zmagnali brez njih in tudi

Pri tej priliki si ne morem kaj, da ne bi še nekaj omenil. Medtem ko so namreč naselbine Davis, Benbush in Pierce organizirale unijo, je bližnji Thomas, kjer je zaposlenih največ naših rojakov, spal spanje pravičnega. Da, še več! Medtem ko se je večina njih pokazala popolnoma indiferentnim v tem oziru, so se nekateri obnesli kot naši hudi nasprotniki. Dobro! Bojevali smo se brez njih ter tudi zmagnali brez njih in tudi

Pri tej priliki si ne morem kaj, da ne bi še nekaj omenil. Medtem ko so namreč naselbine Davis, Benbush in Pierce organizirale unijo, je bližnji Thomas, kjer je zaposlenih največ naših rojakov, spal spanje pravičnega. Da, še več! Medtem ko se je večina njih pokazala popolnoma indiferentnim v tem oziru, so se nekateri obnesli kot naši hudi nasprotniki. Dobro! Bojevali smo se brez njih ter tudi zmagnali brez njih in tudi

Pri tej priliki si ne morem kaj, da ne bi še nekaj omenil. Medtem ko so namreč naselbine Davis, Benbush in Pierce organizirale unijo, je bližnji Thomas, kjer je zaposlenih največ naših rojakov, spal spanje pravičnega. Da, še več! Medtem ko se je večina njih pokazala popolnoma indiferentnim v tem oziru, so se nekateri obnesli kot naši hudi nasprotniki. Dobro! Bojevali smo se brez njih ter tudi zmagnali brez njih in tudi

IZ URADA

Z. J. P. D.

JOHNSTOWN, PENNA.

GLAVNI ODBORNIKI Z. J. P. D.

Predsednik: PRIMOŽ KOGOJ, 3904 St. Clair Ave., Cleveland, Ohio.

Podpredsednik: J. A. MATIJAŠIČ, c. of Woodlawn Trust Co., Woodlawn, Pa.

GL tajnik: JOS. DUPIN, 815 Bradley Alley, Johnstown, Pa.

Tajnik za slov. oddelek: PETER SRNOVRŠNIK, P. O. Box 279 Forest City, Pa.

Blagajnik: ŠTEFAN HORVATIČ, c. of First National Bank Alliquip, Pa.

Vrhovni pevovodja in arhivar: IGN. HUDE, 82 Cortlandt St., New York, N. Y.

NADZORNI ODBOR:

za slovenski oddelek:

Ga. AGNES ZALOKAR, Cleveland, O.

JOSIP REMS, New York, N. Y.

za hrvaški oddelek:

JURAJ NORŠIČ, Cleveland, O.

JURAJ BARIŠIČ, Johnstown, Pa.

Pevskim društvom

Ta teden sem razposlal vsem našim pripravljenim takoj op-evskim društvom, razm Star poslal toliko glasov, kolikor pev-Spangled Banner, vse pesmi, v čev ima prijavljeno društvo. Pri katerih bodo pri koncertu dru-prijavi naj se mi tega navede tuštvu skupno nastopila. Star di število pevcev in pevkv.

Ako katero društvo ni prejelo kake pesni, bodisi, da se ni zgla-silo, ali pa se je posiljatev po poš-ti izenbila, naj se takoj naznani, da pošljem še enkrat.

Čas koncerta se naglo bliža, za-to, pevci in pevke, na dolo! S pevskim pozdravom

Ignacij Hudc.

LISTNICA UREDNIŠTVA.

M. M., Omaha, Nebr. — Tem potom izročamo Vaš pozdrav newyorški kuharici, toda ljubezenskim pismem ne priobčujemo. Če ste res tako zaljubljeni, pišite ji pismo.

REGISTRIRANJE.

True translation filed with the post master at New York, N. Y. on June 1, 1918, as required by the Act of October 6, 1917.

Vsi mladenci, ki so med 5. junijem 1917 in 5. junijem 1918 dosegli 21. leto, razum onih, ki so že v vojaški službi Združenih držav, se morajo 5. junija 1918 po postavi registrirati.

Kdor tega dne ne bo doma, naj takoj gre na najbližji krajevni urad, naj izpolni registracijsko izkaznico, katero naj odpošlje v zavrtku s pošto znakom in svojim naslovom na krajevni urad. Ako pa ne ve naslova tega urada, naj odpošlje izkaznico županu dotičnega mesta, ako pa živi v kakem okraju, naj pošlje okrajnemu kleriku. Te izkaznice morajo biti v krajevnem uradu 5. junija.

Registriranje 5. junija bo trajalo od 7. ure zjutraj do 9. ure zvečer. Vsaki registrant, ki ne ve, pod kateri krajevni urad spada, naj takoj vpraša pri najbližjem krajevnem uradu. Vsak policaj mu bo lahko pokazal pot do takega urada. Nikar ni treba, da to vprašanje čakati do 5. junija.

5. junija se naj registranti zgo-daj oglašijo pri krajevnem uradu, da se izognejo nevarnosti, da se ne bi mogli registrirati.

Bolne osebe naj pošljejo na krajevni urad svoje prijatelje, ki bodo dali poiznaila za registracijo. Ako se kdo ni registriral, se ne bo mogel opravičiti; osebe, ki tega ne bodo storile, bodo krive prestopka in se jih bo lahko takoj poslalo v vojaško službo. (1-5-6)

John Radovich,

323 E. 54. St., New York, N. Y.

Iščem svojega brata FRANKA JURSIČA, doma iz vasi Dolé, fara Stopice na Dolenjskem.

Jaz sem zelo bolan in bi mi rad nekaj sporočil. — John Jursic, 208 Reed St., Milwaukee, Wis. (1-4-6)

Rad bi izvedel za naslov svojega sorodnika JOHNA SISTER.

Prosim ga, da se mi oglasi, ali pa če kolo ve za njegov naslov, da mi javi, ker mu imam poročati več važnega. — Anton Jofrin, Box 112, Onoville, N. Y. (1-4-6)

NA PRODAJ

PIANO in PLAYER PIANOS nove in že rabljene za nizko ceno. Mi popravljamo in uglašujemo harmonike, harmoniume, glasovire in orglje.

John Radovich,

323 E. 54. St., New York, N. Y.

Iščem svojega brata FRANKA JURSIČA, doma iz vasi Dolé, fara Stopice na Dolenjskem.

Jaz sem zelo bolan in bi mi rad nekaj sporočil. — John Jursic, 208 Reed St., Milwaukee, Wis. (1-4-6)

Rad bi izvedel za naslov svojega sina, rojenega v Kungulje list. 23 na Kranjskem. Služil je pri 17. regimentu. Kot tak je prišel v rasko ujetništvo, potem pa je bil prenakujen v Švico. To sem izvedel potom ameriškega Rdečega križa. Če kdo zna za njega, prosim, naj mi blagovoli naznani, ali naj se mi sam zglesi. — Anton Hren, 314 Palm Street, Pueblo, Colo., U. S. America. (1-4-6)

DELO! DELO! DELO!!!

Pri Charcoal Iron Company of America v Newberry, Mich., se potrebuje 200 drvarjev za delati drva. Gozd je lep in še ni bil sekan, vse v ravnini. Dobro, zdravo podnebje, stalno delo poleti in pozimi za več let. Plača od klatre \$2.40. Imamo tudi vrhove za delati, vse ležeče, vse posekano, ni nobene izjeme, trd ali mehak les. Plača se po \$2.00 od klatre. Imeli bomo tudi dovolj dela za beliti. Potrebuje se tudi več delavcev za mesečno plačo za razna dela v gozdu. Za pojasnila se obrnite na našega zastopnika:

John Knans,

Murphy Camp, Newberry, Mich.

Severo Zdravilo za obisti in jetra). Rabite to zdravilo pri pogostem in bolehnem spuščanju vode in pri otrocih, ki močijo po noči posteljo. To zdravilo pomaga tudi pri zlatenici ali če imate zoprt želodec. To zdravilo odpravlja oteklino dolenjih delov života. Cena 75c in \$1.25.

Na prodaj v vseh lekarnah.

W. F. SEVERA CO.

CEDAR RAPIDS, IOWA

VABILO

na

LETNI IZLET,

Slovensko podporno društvo

"BRATSKA ZVEZA"

št. 140 SNPJ.

v nedeljo dne 9. junija

Henry Walter's Emerald parku,

vokal Martin in Myrtle Ave.,

Glendale, N. Y.

Vstopnina 15 centov.

Otroci do 12. leta vstopnine

prosti.

Zrebanje za cektin \$10.00.

Zreb samo 10c.

Kegljanje za dobitke v gotovini.

Za mnogobrojne obiske se naj-

vljudneje priporoča vsem rojakom in rojakinjam iz Greater

New Yorka

Odbor dr. Bratska Zveza.

Opomba: Vožnja iz New Yorka

ali Brooklynja stane le 5c. Vze-

mite nadulčno železnico do Fresh

Pond Road in tam presedite na

Richmond Hill karo, ali pa vzete

mite Bushwick ali Myrtle Avenue

karo ter presedite na Cooper Ave.

na Richmond Hill karo, ki pelje

pred park. (2x 1&5-6)

"Tiran in njegove žrtve"

GOVOR JUGOSLOVANSKEGA POSLANCA, VUKETIČA, V PARLAMENTU.

Mir med svobodnimi narodi. — Grozno pripovedovanje. — Istrebljenje Srbov v Bosni in Hercegovini. — Sistem talcev. — Odišaja g. Vuketiča.

True translation filed with the post master at New York, N. Y. on June 1, 1918, as required by the Act of October 6, 1917.

"Glas Slovenaca, Hrvata in Srba", ki izhaja v Zagrebu, objavlja v svojih številkah od 11. 12. 13. februarja 1918, dolg izvelek govora, ki ga tukaj prinašamo.

Ta govor je tako strašna povest, kakor je bil govor državnega poslanca Tresić-Pavičića lansko leto. Iz tega izvelečka, ki ga je pustil cenzor v javnost, kako strahote so morali pretrpeti Jugoslavlani. Lahko je pa tudi predstavljati si, kakše grozovitosti morajo biti opisovane v onem delu govora, ki ga je zaplenila cenzura.

"Dočim sta obe vojujoči se stranki vodili skoz tri in pol leta to strašno vojno na najstrašnejše načine in z uporabo surove sile, obe stranki z namenom, da dosežeta končno zmago nad drugim; je vstala iz močvirja krvi, ki je bila prelita, ter iz nepopisnega trpljenja, prestopnega v tem klanju ideja za svobodo vseh narodov. Ta ideja ne pripoznava niti zmagovalcev niti premaganih, niti privilegiranih narodov, niti onih, ki so stili pod nogami, niti vesele, niti malih držav, ki morajo živeti vedno v strahu in trepetu. Pravi in trajni mir more priti samo na podlagi popolne svobode vseh narodov ter na podlagi demokratičnih načel narodnega samoodločevanja. Ta mir ne bo mir med posameznimi državami, temveč mir med narodi, ki so prosti ter imajo enake pravice.

Samo na tej podlagi more človeštvo pričakovati boljše bodočnost. Samo taki mirovni pogoji bodo vredni vseh neizmernih žrtev v blagu in življenju, ki jih je doprineslo človeštvo v tej strašni vojni. Radi narodnega edinstva in na podlagi prava narodov, da sami odločajo o sebi, želijo Jugoslavlani ter zahtevajo, da bodo združeni s Hrvati in Srbi v svoji lastni državi.

Nasprotno pa avstro-ogrski državniki, potemci vladajočih narodov ter privilegiranih razredov, gledajo na te dogodke s popolno drugega stališča in v tem smislu tudi hočejo doseči mir na popolno ma drugi podlagi. Njihovi poskusi gredo v popolnoma drugi smeri, proti miru, ki, če bi jim hoteli verjeti, ne zahteva nikakih aneksij, toda s katerim hočejo utrditi za vedno nadgospodstvo Nemcev in Madžarov v notrajnem življenju monarhije, ter opirati vse druge narodnosti njihove svobode. Kljub temu pa nimajo poguma nasprotovati aneksionističnim nameram svojih nemških zaveznikov in iz tega vzroka ne dovoljujejo narodnim zastopnikom zatiranih narodov, da bi sodelovali pri mirovnih pogajanjih, na katerih visi vsa bodočnost in usoda narodov.

RADI TEGA BI MORALI KAR NAJODLOČNEJŠE PROTESTIRATI PROTI TRDITVAM predsednika in ministra za zunanje zadeve, DA NARODI, KI SO ZASTOPANI V TEM PARLAMENTU, IŽIVAJO POPLNE PRAVICE, DA MOREJO URESNITI SVOJE NARODNE ASPIRACIJE. KER TE TRDITVE V NOBENEM SLUČAJU NE ODGOVARJAJO DEJSTVOM. In mi bi morali po kazati, da v tej deželi in še posebno med sedanjo vojno, so bile konstitucija in postavne KRŠENE Z NAMENOM, DA ZAKRIVLJO NAJGRŠE ZLOČINE GROZOVITOSTI PROTI PODJARMILJENIM NARODOM. Samo zgodovina bo izrekla obsodbo nad temi zločinci in tirani narodov. — NAJSTRAŠNEJŠE POGLAVJE TE STRAŠNE ZGODOVINE BO BREZDVOMNO ONO, KI SE BO PEČALO S PREGANJANJEM JUGOSLOVANOV TER Z ZLOČINI, KI SO SE VRŠILI NAD NJIMI, IN NAJPRIPRAVNEJŠI NASLOV TEGA POGLAVJA JE: "TIRAN IN NJEGOVE ŽRTVE".

Da podkrepim ono, kar sem rekel, naj mi bi dovoljeno naštet nekaj zgledov iz strašne kronike, ki so jo pričeli moji tovariši. Da bo mogel vsakdo videti, da je bilo to metodično organizirano in da se je posluževalo vseh možnih sredstev, da se iztrebi intelektualne razrede, hval navedel dva izgleda iz Dalmacije.

Dr. Mirko Dejanović, pomožni profesor na vladni gimnaziji v Splitu, ki bil nenadoma odlovljen iz službe dne 22. februarja 1915, na brzopletno povelje Šolskega Sveta v Zadru, Plačo so mu ustavili kakoj. Nikakega vzroka za njegovo odlovljenje mu niso dali ter mu prepovedali poizvedovati o tem. V letu 1916 je Dr. M. Beg vložil pritožbo proti e. kr. detektivu Santiću in tekoma procesa se je izvedelo, da je na povelje splitskega glavarja Santića lažljivo obdolžil Dr. Dejanovića neprijateljskega obnašanja. Za to delo je dobil Santić 60 kron od glavarja. Med preiskavo tega slučaja so Santić in druge pričeli, ki jih je imenoval, potrdile neutemeljenost obtožbe in tako se je ugotovila nedolžnost Dr. Dejanovića. Od marca 1915 pa vseno Dr. Dejanović ni prejel niti vinarja svoje plače. Leta 1916 je Dr. Dejanović prošil, da se ga imenuje profesorjem na tehnični šoli v Splitu, toda kljub vsem njegovim zmožnostim je šolsko ministrstvo odbilo prošnjo, sklicevajoč se na odlok Šolskega Sveta za časa njegovega odpuščenja iz službe.

Drugi slučaj: Bogati bankir, Stevo Perović, je živel v Splitu. Nemudoma po izbruhu vojne je ponudil krajevnim oblastim 500 kron kot darilo za Rdeči križ. Denar so oblasti sprejele z zahvalo, toda darovalec je bil takoj brez vzroka vržen v ječo.

Čez nekaj časa je Dr. Baljak, poslanec in naš tovariš, interveniral zanj pri zadrskih oblasteh.

Dr. Banel je odgovoril, da ni nič kompromitujočega proti Peroviću, razven, da je bilo dejstvo, da je Perović tako hitro ponudil tako veliko svoto za Rdeči križ, znamenje slabe vesti!

Če so to gospodje in njihova oblast, smatrali za dovoljeno upotrebiti taka sredstva proti Dr. Dejanoviću in Stevu Peroviću, ki se nista nikdar umešavala v politiko, vas vprašam, kaka sredstva bi smatrali dovoljenim za upotrebljenje proti ljudem, ki so priznani politiki!!

Sila vojnega sode ni bila naperjena samo proti svobodi, temveč tudi proti življenju državljanov. Nedolžni in razočarani ljudje so se znašli pod vladno strahoto. SAMO STRAHOTE ŠPANSKE INKVIKIZIJE TER ONE IZ ST. BARTOLOMEJEVE NOČI SE MOREJO PRIMERJATI Z NAŠIMI. Da naslikam to stanje se hočem omejiti samo na par zgledov. Pred izbruhom vojne je zapustil Jovo Radonović Kairo, kjer je bil živel, da se vrne v svoj rojstni kraj v Kotor. Ko je dospel v Trst, ni imel niti pojma, da je vojna izbruhnila. Ko je bil pokazal svoje papirje ter mu je bila pregledana prtljaga, je odšel proti Hercegovini. Tam, ravno tako, kakor v Tivatu se je našlo njegove papirje v redu, dovoljeno mu je bilo nadaljevati potovanje. Toda na potu je bil aretiran od neke vojaške patrle, ki je zopet pregledala njegovo prtljago. Našli so revolver in petdeset nabojev, ki jih je kupil v Kairu za svojo osebno varnost, kakor tudi 1000 napoleondorov, kar je predstavljalo njegove prihranke 14-letnega dela v Kairu. Radonović je bil aretiran. Revolver, naboji in inozemski denar je zadostovalo, da se ga je pripeljalo prej vojni sod v Tivatu. Vse njegovo razlaganje je bilo zaman — BIL JE USTRELJEN!

ISTREBLJENJE SRBOV V BOSNI.

Pred vojno je bila v Bosni organizirana neka organizacija pod imenom "Schutzkorps", ki je bila dosledno in sistematično vzdržana v duhu sovražnosti napram srbskemu prebivalstvu v deželi. Poseben pozorost so obračali domačinom, mohamedancem, nevednim možem, čije so naščuvali s sovraštvom do Srbov, z zagotovitvijo, da bodo tembolj ugajali svojim višjim, čim okrutnejše se bodo napram Srbam ob-

našali. Ko je izbruhnila vojna, ni trebalo mnogo časa, da so se pokazale posledice teh inštrukcij. Prebivalstvo ob meji je bilo izročeno na milost in nemilost "Schutzkorpsa" in žandarjev. NA DESET IN DESET TISOCEV NEDOLŽNIH LJUDI JE PADLO KOT ŽRTVE TEH TIRANOV. V Palah je bilo po odhodu Črnogorcev vse ostalo prebivalstvo uničeno, dasi bi mogli varno oditi s Črnogorci, če bi bili kaj zakrivali.

Dr. Savo Ljubibratić in Dr. Jovo Lavinić moreta pričati, ker sta bila talea v Palah, da so člani "Schutzkorpsa" masakrirali sledeče ljudi brez preiskave, sodbe ali vzroka: Krsta Popović, Pop Rista Čegar, Stjen Simić, Pero Karavdića, Pero Pantić, Rista Kostić, Laza Jurak, Mile Kusmuk, z dvema sinoma, ter gotovo nad sto let starega Djordžea Klorčaja.

Poleg teh so umorili še sledeče žene: Ljubica Terzić, Milka Čustiko, Milka Karardija, Mara Simatović, Djuka Belobrk, SPASOJE SIBONJA JE BIL OBESEN.

V okolici Romanije sta dva vojaka naenkrat masakrirala sedem mož: Milan Furtul, Jovan, Krsta, Vasilije, Miloš in Pero Kluhatović, kakor tudi Stojana Puzić, vse brez kakršnekoli preiskave, enostavno ker niso mogli ponuditi nikake odkupnine, dočim so Mile Mirković, Jovo Gluhović, Spasoje Vuković in Krsto Sojkić iz Romanije rešili svoja življenja s tem, ker je vsak od njih ponudil vsakemu vojaku po 100 kron.

Pop Timotije Popović, oče šesterih nedorastlih otrok, je bil v začetku vojne odpeljan pod vojaškim spremstvom, ter obsojen na smrt od nekega stotnika brez najmanjše preiskave.

SISTEM TALCEV.

V začetku vojne so aretirali popolnoma nedolžne ljudi ter jih vzeli za talece. To so delali v Dalmaciji, Bosni-Hercegovini, na Hrvatskem, v Banatu ter drugje. Še nikdar v zgodovini sveta ni bilo znano, da bi kaka država jemala svoje lastne državljane za talce! Talcem so povedali da bodo oni odgovorni za vsak prestopke proti železnici, vojaško lastnino, in da bodo takoj usmrčeni v slučaju, da bi prebivalstvo, oziroma da bi posamezniki podvezli kaj takega. — Talec so javno zlobljali na najgrše načine in VEČINA JE BILA MASAKRIRANIH BREZ NAJMANJŠEGA VZROKA.

KOMAJ JE MOGOČE VERJETI, S KAKO DIVJOSTJO SO SE OBLASTI OBNAŠALE NAPRAM TEM TALCEM IN S KAKO HLADNOKRIVNO ZLOBNOSTJO SO VEČINO OD NJIH OBESALI IN STRELJALI.

Duhoven Djordž Petrović, iz okraja Dervent v Bosni, popolnoma miren človek, ki se ni nikdar utikal v politiko, je bil aretiran kot talec leta 1914 v mesecu avgustu. Za stražo so mu dali nekega cigana, ki ga je umoril takoj prvo noč brez kakvega povoda.

Arhimandrit Grgurević iz Zenice v Bosni, je bil prisiljen čakati na postaji za prihod vsakega vlaka. Na ta način niso dovolili ubogemu starcu niti pol ure oddiha. Ob istem času so aretirali tudi njegovega sina. Enkrat, ko je prišlo več vlakov naenkrat na postajo, SO PRISILILI NJEGOVEGA SINA, POD SMRTNIMI GROŽNJAMI, DA JE ZAGRABIL SVOJEGA očeta za brado ter ga na ta način vodil po postaji pred vsemi navzočimi. (Čuj! Čuj! To je škandalozno!) Drugičar so tega istega moža mučili, ko se je vozil v odprtem železniškem vozu iz Zenice v Alipašino-Most; Z GROŽNJAMI, DA GA TAKOJ USTRELE, ČE NE BO UBOGAL, SO MU ZAPOVEDALI, NAJ POKLEKNE TER OSTANE V TEM POLOŽAJU TRI CELE URE, DOKLER NI OMEDELEL OD BOLEČIN IN IZMUČENJA.

Talec Pero Nikić, uslužbenec v ječi v Zenici, je bil vržen v okoliš v vojak, ki ga je spremljal, ga je umoril brez vsakega vzroka. Za ta zločin je dobil morilec celo nagrado od svojih višjih, ker je lažljivo pričal, da je hotel Nikić ubežati, očitno pozabljač, da je starec mogel komaj hoditi s svojimi okovi.

V Foči, v Bosni, so bile aretirane najuplnejše osebe kot taleci. Šest od njih so postavili na mostove zez Drino. Na prvem mostu so bili postavljeni pop Vlade Popović, arhimandrit Kosović in trgovec Vito Hajduković. Ob zori dne 9. avgusta 1914 je prišel oddelek vojakov, postavil se pred most ter ustrelil vse tri. Ostali trije talci so bili prisiljeni ostati na mostu. Eden od vojakov je vstal okrog polnoči ter zabodel z bajonetom Djordžea Hajdukovića, ki se je zgrudil mrtev na mestu. Potem je isti vojak zabodel popa Kandića in trgovca Milana Hajdukovića, vsakega dvakrat v prsa in trebuh, da sta bila oba smrtno ranjena. Ostali od straže so vse to klanje z zadovoljstvom gledali. Niso dovolili, da bodo pomorjeni pokopani na pokopališču. Smrtno nevarno ranjene so odpeljali v nekem vozu in spremljačji častniki so se s posebnim zadovoljstvom pomenkovali, kdo bo ustrelil enega in kdo drugega. To so govorili tako glasno, da so jih ranjeni slišali.

Pop Dimitrije Jevdjević je bil aretiran 28. julija 1914. Odpeljali so ga kot taleca na železniško postajo v Sijetlini. Šest mož pod poveljstvom nekega praporščaka ga je obkolilo ter napolnilo svoje puške. Zvezali so mu roke ter mu ukazali naj koraka. Ker je korakal v navadnem koraku, je zavpil nek vojak, da ga bo takoj ustrelil, če se ne požuri. Ko so ga pripeljali do Rače, mu je ukazal nek vojak, DA MORA STATI NA ENI NOGI ter mu zagrozil, da ga bo takoj ustrelil, če se mu druga noga dotakne tal. To je trajalo toliko časa, dokler ni padel mož ves onemogel na tla.

Drugič je isti vojak pritril njegove okove tako tesno, da je nesrečnež kričal od bolečin ter ga prosil in rotil, naj preneha s svojimi mukami. Vojak je odvrnil: "POGINIL BOŠ VSEENO PRIHODNJE DNI, ČIM PREJ, TEM BOLJŠE ZA TEBE." Ko je prišel vlak na postajo, ga je eden vojakov vlačil na vrvi od vagona do vagona, dočim so mu drugi vojaki pljuvali v obraz. Vse to se je dogajalo pred očmi njihovih višjih častnikov.

Na ta način so ga mučili do 6. avgusta 1914. Kar se je dogajalo potem, je bilo še bolj barbarsko. Tega dne mu je naznanil poročnik Koznić, da je prišlo povelje, da se ravna z njim še strožje, kakor poprej. Istega večera okoli polnoči so Jevdjevića potegnili z ležišča, noge in roke so mu bile povezane, ter so ga prevedli do nekega gozda, ki je bil oddaljen kakor tri kilometre. Tam so ga privezali do nekega platu ter mu zagrozili, da ga ubijejo, kakor hitro se premakne. V tem položaju so ga pustili šest ur. Kar naenkrat se zaleti poveljujoči poročnik v popa, začne kričati kakor divjak ter nameri puško v nesrečneža, ki je v tem času živel strašne muke bojazni in strahu. Podoben in še grozovitejši dogodki so se dogajali vsak dan.

Pop Simo Bogović je bil aretiran pred svojo cerkvi v Mosi in mu ni bilo dovoljeno, da bi se poslovil od svoje žene in otrok. Tudi njega so izbrali za taleca. Njegov prijatelj in sotrpni, pop Atanas Korosić, je bil odveden v klet, kjer so ga strašno pretepali. Z vžigalicami so požgali brke Aleksu Vucinoviu ter Savi Kopreviu, nakar so jima zvezali roke. Nista si upala premakniti niti za palec, ker so vojaki imeli ves čas svoje bajonete na njihovih vratovih. Mučili so ranjkega popa Trisa Maksimovića na najgrše načine. Doktor je odredil, naj se ga prepelje v bolnišnico, toda poveljnik je prekršil to odredbo ter odvedel nesrečneža mesto v bolnišnico v Semino-

Ameriški dobrotnik

Ameriški bogataš C. H. Mackay, ki je dal na razpolago Amer. Rdečemu križu svoje posestvo v Roslyn, L. I.

vae, kjer je bil umorjen.

Istočasno so umorili več kmetov, koje so najprej pretepali in tako mučili, da so obležali na tleh v nezvesti in v svoji lastni krvi. Vse to pa samo radi tega, ker niso ničesar izpovedali proti duhovni Eranoviću iz Nišica in šolskem učitelju Vojvodiću iz Iljaša.

ODISEJA G. VUKETIČA.

Jaz sem bil talec. Naj mi dovolijo spoštovani poslanci, da jim nakratko povem svoje lastne doživljaje:

Konec julija 1914 sem bil aretiran kot talec, kar je bilo seveda pred izbruhom vojne, da s tem garantiram s svojim lastnim življenjem lojalno obnašanje prebivalstva v Boki Kotorski. Z zvezanimi očmi sem bil prepeljan v trdnjavo sv. Ivana (St. Giovanni) blizu Črnogorske meje. Par dni kasneje so pripeljali nekaj več talecev, med drugimi tudi poslance iz dalmatinskega Sabora, arhimandrita Jovan Bučina. Čez nekaj neizrecno težavnih dni, tekoma katerih smo bili v negotovosti med življenjem in smrtjo, so nas prepeljali v trdnjavo Mamulo.

Naše trpljenje je doseglo svoj višek v avgustu leta 1914, ko je francosko brodovje bombardiralo trdnjavo. Prevezali so naše roke in noge tako tesno, da je v mnogih slučajih brizgala kri. Vojaki z nasajenimi bajoneti in nek narednik z revolverjem v roki so nam grozili, da nas ustrelje brez obotavljanja, kakor hitro bi si kdo upal prižogevati se nad bolečinami. Nekaj časa po tem so mi dovolili, da grem na Dunaj na operacijo ter sem bil zaprt v tem mestu. Bil sem spoznan zmožnim za vojaško službo pri naknadnem naboru koncem leta 1915, toda pri zopetni prezentaciji sem bil spoznan nezmožnim za vsako vojaško službo, celo domobransko. Dolgotrajno interniranje z vsemi neizrecnimi trpljenji je popolnoma izpodkopalo moje zdravje.

Kljub vsemu temu pa so mi takoj zopet zapovedali, da se javim na policijo, kjer so mi naznanili, da je prišlo povelje, da se takoj javim pred e. kr. vojaško domobransko komando. TAM SEM BIL BREZ VSAKEGA NADALJNEGA VPRAŠANJA PRISILJEN V VOJAŠKO UNIFORMO. To je bilo dne 13. marca 1916. Kmalu potem sem bil poslan na vojaško zdravniško komisijo in potem na revizijo. Kljub temu pa sem dobil dne 28. istega meseca povelje, da sem bil pridelen marškompaniji, ne da bi poprej počakali certifikata in ne da bi se ozirali na izrek komisije in mojih vojaških inštrukcij. Istočasno mi je bil odvzet tudi znak enoletnega prostovoljstva.

Na vprašanje, zakaj da z menoj postopajo na tak način, so mi odvrnili: BRIGAND! MORILEC! IZDAJALEC! Nek narednik mi je rekel: "Jaz vas bom spremljal na fronto in tam boste videli, kaj se vam bo zgodilo. Regulacije se ne morejo upoštevati napram takim, kakorini ste vi." Kot posledica slabega ravnanja sem zbolel dne 3. maja 1916 in pri zopetni preiskavi sem bil od zdravnikov spoznan samo za lahko delo v uradih. Toda mesto v uradno službo sem bil poslan v Komoran v posebni oddelek za politične osumljence. — TAM SEM BIL ZAPOSLJEN S SVOJIMI SOTRPNI PRI ČISTO NAVADNEM TEŽAVSTVU. Tedanji generalni polkovnik domobranskega ministrstva, Georgi, je bil o vsem tem obveščen, toda kljub svojim prisegam kot častnik in minister, je mislil tedanji čas za nepripraven, da se upira kršitvam postav in regulacij.

(Poslanec Laginja je rekel: Ali se ne glasi pesem: Dan za Nemce, noč za Slovane?)

Ko je bil sklican dunajski parlament v maju 1917 ter je bilo izdano cesarsko povelje, da se morajo častno odpustiti vsi poslanci v vojaški službi, so se obnašali moji predpostavljeni tako, kakor bi se ta dekret ne tikal mene, in samo po sklicanju parlamenta se mi je končno dovolilo, da sem bil odpušen iz vojaške službe.

ČE SE JE TAKO RAVNALO Z DRŽAVNIMI POSLANCI, SI JE LAHKO MISLITI KAKO SE JE RAVNALO Z NAVADNIMI DRŽAVLJANI!...

(Od Jugosl. Časn. Urada, Washington.)

Razne novice

Kitajski stražniki.

po hišah lepake, ki so pozivali, naj se sposobni kandidati prijavijo. Kitajska ima, kakor poročajo, prijavilo se je okoli 200 kandidata. "Ouvre", brez dvoma najbolj izgovor, ki so se morali podvreči izpobražene stražnike sveta. — Predt. Glavni predmeti izpita pa so kratkim so v Yunnanu sklenili bili: zgodovina, zemljepisje in ki-zvišati moštvo policije. Nalepili so tajska literatura.

Koliko prebivalcev šteje Bolgarija.

Leta 1917 so našli v Bolgariji na površini 123,702 kvadratnih kilometrov 5,517,700 prebivalcev, leta 1886 pa na 96,345 kvadratnih kilometrov 3,321,600 duš.

Švica v četrtem vojnem letu.

Dipisnik lista "Zeit" opisuje vtiske s popotovanja preko Švice. Pri prvem koraku na švicarska tla dobi popotnik pečat na popotni list in obenem krušno karto. Na svojem cilju se mu zamenja rečena krušna karta za drugo, ki jo mora skrbno čuvati, zakaj brez karte ni kruha, potem pa mora karto oddati, ko zapuša Švico. Veliko varčevanje kruha je pač uveljavljeno, če povemo, da pridelava na leto žita samo za tri mesece, potem pa je Švica navezana na tujino. Švica se živi v Švici kakor v mirni dobi. Življenje v Curihu se nikakor ne razlikuje od življenja pred vojno. Hoteli so polni pasazirjev, poljskih, nemških, rumunskih in srbskih družin. Deloma so to begunci, deloma bogataši, katere je prignalo z rodni tal skrb za aprovizacijo. V istini je preskrba tudi dobra, dasi tuptam draga. Na karte je samo kruh, drugo se vse lahko dobi, če ne poceni pa drago.

Ustanoviti so morali maksimalne cene. Živil, ki so bila pred vojno v Švici v izobilju, kakor sira, masla, jajec, je malo, mesa pa še dosti. Obed pri table d'hôte v prvostopenjskem hotelu stane 7 K. Zabavni lokali, katerih ni mnogo, so slednji večer prenapolnjeni. Švicarsko vojaštvo je z ozirom na zastražene meje in na živahnost vojaške vaje med normalnimi razmerami, zbog tega je tudi po švicarskih ulicah vse polno vojaštva. Vsepopod vidite švicarske častnike s široko čepico z velikim ščitom in s težko torbo na plečih.

Cene obleki so razmeroma znatne, ali lahko si kupi blago, kolikor kdo hoče. Lepa gosposka srajca stane 17 K, čevlji pa 50 K. Volnenih predmetov je deloma malo; bombaževih in svilenih pa dosti. Dišav in mila kupiš lahko poljubno množino, čokolade tudi, kolikor jo požeeli človek. Ali preko mej ni mogoče spraviti ni mila, ne čokolade, zakaj švicarski colnarji so kaj ostri možje.

Boji v Ljubljani in Gradcu.

True translation filed with the post master at New York, N. Y. on June 1, 1918, as required by the Act of October 6, 1917.

Curih, Švica, 29. maja. — Poročila iz Ljubljane in Gradca pravijo, da se vrše v obeh mestih vroči boji med Čehi in Nemci; ubitih je bilo mnogo Nemcev.

Zadnji teden je bil Trst brez kruha in na Dunaju se je racija krompirja znižala na en funt na teden.

Svečana izročitev ženske deklaracije

True translation filed with the postmaster at New York, N. Y. on June 1, 1918, as required by the Act of October 6, 1917.

24. marca se je vršila slavnostna izročitev ženske deklaracije predsedniku Jugoslovanskega Kluba. Prišlo je veliko število gostov, posebno žena iz vseh delov Koroške, Štajerske, Kranjske, Goriške, Trsta in Istre... Srbske, hrvatske in slovenske zastave so vihrale iz galerij in dekline so bile v narodnih nošah teh dežel. Sedem veznih zvezkov, z 150.885 podpisov je bilo položenih na mizo na odru. Poleg teh, je bilo še mnogo pol podpisov, ki bi napravili še en zvezek in na Dunaju je prejel Jugoslovanski Klub na tisoče podpisov, tako da znaša celotno število žena, ki so podpisale jugoslovansko deklaracijo nad 200.000.

Zastopniki vseh narodnih in mestnih ljubljanskih organizacij ter iz drugih delov jugoslovanskih zemelj so se udeležili teh svečanih slavnosti.

Žena Dr. Tavčarja je v pozdravu ganljivo nagovorila Dr. Korošca, kar je izrazilo glasno aplavdiranje. Rekla je:

"V imenu našega trojnega naroda, vam prinašam, g. predsednik, ki predsedujete Jugoslovanskemu Klubu, prisrčne pozdrave vsega naroda ter posebno še slovenskih žena. Vojno trpljenje je zbu dila dušo jugoslovanskih žena. Zavedle so se svojih dolžnosti, ko so videli in skušale kot matere, žene in hčere, trpljenje, ki ga trpi naš zatirani narod. Slovenska žena, in gotovo vsaka jugoslovanska žena je čutila železno pest, ki tlačil njen narod. Tako je zrastle v njenem srcu vroča želja in neomajljiva odločnost za narodno svobodo in jugoslovansko združenje."

Potem je govorila gospa Tavčarjeva splošno o delovanju slovenskih žena ki so se kot ena odzvale pozivu ranjkega Dr. Kreka (Klici: Slava mu!) za narodno svobodo.

"Ko smo začele nabirati podpise za jugoslovansko deklaracijo, je bil odziv briljanten in proti vsemu našemu pričakovanju. Podpisi so prihajali z najbolj oddaljenih krajev naše domovine, in podpisi preproste kmetke žene so poleg onih žena iz mest. Trpele smo preganjanje, toda kljub vsem oviram, **Vam izročamo tukaj 200.000 podpisov.** To pa ne pomeni konice našega delovanja v prilog borbe za svobodo naše domovine. Imajo iste pravice z možmi, smo vstopile v vrste onih, ki so razvili prapor svobode pred vsem narodom. Vemo, da je delo jugoslovanskih žena zelo priznanje Jugoslovanskega Kluba, in iz tega vzroka Vam izročamo teh 200.000 podpisov z zaupanjem, in me, slovenske žene, vam prisegamo, da bomo vedno podpirale moč, ki brez strahu in brez prestanka, neumorno in nesebično nadaljuje borbo za narod in za njegovo prosto in neodvisno državo." (Urnebesno odobravanje.)

Nato je prišla vrsta na gospodično Cilko Krek, cestno ranjkega Dr. Kreka, ki je govorila tako-le:

"Z združenimi silami, me slovenske žene in dekleta želimo koračiti naprej v borbi za boljšo bodočnost svojega naroda in za združenje vsega našega naroda. Brez razlike stanu, meščanke ravno tako, kakor pastirice iz najbolj oddaljenih gor, smo se vse izjavile za Jugoslavijo. Me ne izgubljamo časa s tem, da bi se vpraševale, če bomo dosegle svoj cilj in če bomo vidle svoje telo venčano z uspehom. Želimo samo delovati z vsemi svojimi silami, da premagamo ono, kar mora biti premagano. Z živo vero in trdnim prepričanjem v silo in pravico jugoslovanske ideje, z vero v boljšo bodočnost našega naroda, bomo vstrajali v svojem boju za svojo sveto pravico. Vsemogočni nam pomagaj v našem težkem delu!" (Viharno ploskanje.)

Globoko ganjen od tega izražanja prave ženske udanosti in občutkov, se je Dr. Korošec zahvalil v zbranih besedah vsem slovenskim ženam in deklaracijo za vse, kar so storile med ljudstvom za jugoslovansko edinstvo in osvobodjenje.

Rekel je:

"V veliko zadovoljstvo mi je, da se morem zahvaliti slovenskim ženam za doseg tega ogromnega posla, uvrščenega z veliko poštrevnostjo želje našega naroda, da se pospeši njihovo združenje in osvobodjenje. Želimo to združenje svojega naroda v svoji neodvisni državi. Želimo združenje na podlagi pravice ljudstva, da razpolaga svobodno o svoji usodi. Želimo dobro za ves jugoslovanski narod. (16 vrstle zaplenjenih.)

Samo kadar bo naša jugoslovanska država dosežena, bo mogoče mir za naš narod.

Pravim vam, da kar zahtevamo mora biti doseženo. (Živahno ploskanje in odobravanje: Mora!) Jaz niti za trenutek ne dvomim, da se bodo naše zahteve uresničile. Kadar je ves narod složen, katera sila ga more zdrobiti? (Nobena!) — iz občinstva med burnim odobravanjem.) Svojo usodo imamo v svojih rokah, popustili ne bomo niti, če se zde ovire nepremostljive. Zelo zadovoljen sem, ko vidim, da imamo za seboj vse žensstvo, v teh prerenskih časih. Zahvaljujem se vam zato, moje drage sestre, ne samo v imenu Jugoslovanskega Kluba temveč tudi v imenu celokupnega jugoslovanskega naroda. Živela Jugoslavija! Živelo jugoslovansko žensstvo!"

Vse občinstvo je zaklicalo te besede ter intoniralo jugoslovansko himno: "Lepa naša domovina!" in "Hej Slovani!"

Po mnogih drugih govorih, med katerimi omenjamo gospodično Jelico Brzič, Hrvatice iz Opatije, ter gospodično Černin, Čehinja, ki so bili vsi navdušeno sprejeti in pozdravljeni, so nesli Dr. Korošca na ramenih mladenič iz občinstva. Pozdravljanje, odobravanje in splošno navdušenje ter klici: "Živel Dr. Korošec!" in "Živela Jugoslavija!" kar niso hoteli prenehati.

Ko je zapustilo občinstvo hotel "Union", se mu je na ulici pridružilo mnogo onih, ki so čakali zunaj, in vsi so šli nato do hiše knezoškega Jegliča, da mu napravijo ovacijo. Manifestacije so se vršile po vseh ljubljanskih ulicah ter pred Prešernovim spomenikom. Še nikdar ni bila Ljubljana priča sijajnejšim ter bolj čudovito izvedenim manifestacijam za ljudsko željo: "Združena Jugoslavija!"

Sv. Rešnje Telo brez procesije.

True translation filed with the postmaster at New York, N. Y. on June 1, 1918, as required by the Act of October 6, 1917.

Zeneva, Svica, 31. maja. — Pročkom procesije Sv. Rešnjega Telesa je proslavo Sv. Rešnjega Telesa ne bodo bombardirali Kolna lesa se niso obdržale v kolinski kardinal je za to prosil potom Vaskofiji v Nemčiji. — Kakor piše "Tribune", je kardinal Hartmann prepovedal procesije iz bojazni pre zavezniškimi zračnimi napadi in na prošnjo civilnih in vojaških oblasti.

Angleška vlada je obljubila kardinalu Hartmannu, da avijatički te-

Bombardiranje Pariza.

True translation filed with the postmaster at New York, N. Y. on June 1, 1918, as required by the Act of October 6, 1917.

Pariz, Francija, 31. maja. — Danes se je danes zjutraj obnovilo. Bombardiranje se je vzdrževalo na dan Svetega Rešnjega Telesa za kateri dan so Angleži obljubili da ne bodo vzdrževali zračnih napadov na mesta blizu vojne zone.

Izvrstno zdravilo za želodec.

Pri zdravljenju želodca se potrebuje zdravilo, ki ne okrepi le črevesnega sistema, ampak, ki tudi uravnava ves prebavni aparat. Stari ljudje posebno potrebujejo tako toniko. Ako imate teka, če ste zaprti, če je jezik grampov, če imate slab okus v ustih ali pa če ne prebavate dobro, potem vam bo

Severov

Želodčni grenčec

(Severa's Stomach Bitters) izvrstno pomagali. Kmalu boste čutili boljše, imeli boste boljše tek, zaprtje bo prešlo, prebava se uredi in v splošnem bo ukrepčen ves prebavni sistem.

Posebno priporočljiva je za stare, slabotne in izdelane ljudi in mlo prebavna tonika. Celo zdravi ljudje bi morali vsakič vzeti to toniko. Vzeti jo je treba pred jedjo.

Naprodaj v lekarnah. Cena 75c. in \$1.50. Ako jo nima slučajno vaš lekarnar, potem mu naročite, da jo za vas naroči. Ako noče tega storiti, potem jo vam pošlje ml. ako nam pošljete potrebno svoto.

W. F. SEVERA CO., CEDAR RAPIDS, IOWA.

Jugoslovansko gibanje

True translation filed with the postmaster at New York, N. Y. on June 1, 1918, as required by the Act of October 6, 1917.

PRIPUŠČENA MESTA IZ RAVNIHARJEVEGA GOVORA.

Medtem ko je prvotno cenzor prepovedal sploh vsake objave Ravniharjevega govora, je pozneje dovolil, da so bila objavljena gotova mesta. — Potem ko je dr. Ravnihar razpravljaj o poljsko-ukrajinskem vprašanju, je rekel: "Nam Jugoslovonom je pri sreči usoda teh dveh velikih narodov na severu ter je velike koristi za nas, da dosežeta obadva ta naroda avtonomijo in velikost v evropskem sporazumu... Mi želimo srečen obstoj ukrajinske republike in smo pripravljene pomagati ukrajinskemu narodu, živčemu v Avstro-Ogrski, v njegovem prizadevanju, doseči svobodo in neodvisnost. Ukrajina naj postane posestevina Poljske. Z ozirom na zaključke v Brest-Litovsku je vsakakor potrebno drugo odobrenje, da bodo veljavni. Zadnja beseda bo izpregovorjena v drugem času in na drugem mestu..."

Tročki, Lenin in Severjuk ne predstavljajo sedaj Rusije; od vsega početka smo dvomili, da bi bili upravičeni govoriti ter sklepati dogovore v imenu Rusije... Mir, sklenjen z voditelji boljševikov, je mir, ki jim je bil vsiljen in diktiran po centralnih vlasteh. S tem je bila stvorjena več kot ena Alzacija.

Brest-Litovsk je dokazal celemu svetu, da se vse dosedanje zagotovitve osrednjih vlasti, da se hočejo sporazumeti za mir brez aneksij in odškodnine, čiste nianšine. Quod erat demonstrandum.

Graf Černin, ki bi bil rad slavljen kot "pater patrie" (oče domovine), je izgubil značaj državnika kljub poskusom, da se pokaže v moderni luči pred delegati. Pri njegovem prvem poskusu v diplomaciji se je pokazalo, da spada v najstarejšo šolo. Černin je prodal koristi narodov, ne oziraje se na njihov narodni obstanek, še manj na njihove želje. Mi pa ne smatramo več dežel in narodov za blago, ki se more izmenjati. Tako naziranje spada v srednji vek ali vsaj v čas dunajskega in berlinskega kongresa, ki sta s takimi naziranjimi ustvarila vzroke za sedanjo vojno.

Popolnoma razumemo enjev Poljakov zaradi neupoštevanja častne besede, katera jim je bila dana. Mi se samo čudimo, da so se Poljaki, ki se verujejo v obljube, ki niso ničesar drugega, kakor prazne besede, izgovorjene izključno v sebične namene. To je v resnici privik, da se je kaj takega pripetilo Poljakom. Mi smo se temu že tako privadili da ne posvečamo nikake pažnje kakršnimkoli obljubam in računom edinoce z realnostjo.

Poljaki bodo sedaj v stanu razumeti, kako nas je moral zadeti neprijazen položaj Poljakov napram nam v delegacijah. Nikakor jim ne očitamo tega, ker vemo, da skuša vlada te dežele, zasledujoč svojo lokavo politiko, vedno nasčuvati en narod na drugega. Zaradi tega izjavljamo, kljub vsemu, kar se je zgodilo, da bomo delovali z vsemi silami, ki so nam na razpolago, za pravice, za svobodo in za neodvisnost poljskega naroda, zahtevajoč, da se mora priznati pravica samoodločevanja celemu poljskemu narodu. V tem oziru morejo oni računati na našo zvezo.

Avstrijski državniiki so vrgli jabolko nesporazuma med Polja-

ke in Ukrajince. Oni so zlovršeni mojstri v tem. Toda kot nepristranski gledalci ključno glasno obema, da odnehata: tertius gaudet?"

Dr. Ravnihar je nato govoril o lakoti v jugoslovanskih pokrajinah in sploh v Avstriji ter zaključil z besedami:

"Čeravno nam je ministriki predsednik dal ukor, da podaljšujemo vojno, moramo vendar reči: **Avstrija je na konci svoje pameti — mi ne moremo dalje vzdržati.**"

Lahko je za častite člane Vaterlands-straške v gosposki zbornici delati deklaracijo, ko je njih miza dobro obložena in njihova gnezda dobro postana, in lahko je skrbeti za vojno s krvjo in nesrečo drugih. Ti stari gospodje si najbrže niti predstavljati ne morejo, kaj je beda. Malo je njim mar, ako je par tisoč Slovanov ubitih. Cima več, toliko bolje, pravijo. Toda ti gospodje se bodo morda tudi sami uverili, da bo tudi zanje napočila ura usode, morda prej, kakor si mislijo. Naj bi jim bila milostljiva!"

Obrazil je tudi pozornost na to, da niso bili hudodelci dosedaj kaznovani, četudi so bila njih imena naznanjena.

Ministriki predsednik je šel v potu svojega obraza glasove v tej zbornici. Snuval je načrte, da mora manjšina zopet zmagati nad večino. Postal je že skoro pregovor, da mora biti tako. Toda vprašam vas, ali moramo vedno plesati po godbi v tej zbornici? Vselej, kadar smo uporabili zalogo naše moči, se je postavila alternativa: ali mora biti vlada v večini, kar pomeni nadvlada Nemcev, ali pa semora državni zbor raziti."

Povdarjal je dalje, da bodo Jugoslovani glasovali proti proračunu, kajti: "dovoliti kredit onim, ki nas zatirajo, pomeni, izročiti jim orožje, s katerim nas bodo še dalje ubijali."

Povedal je tudi vladi, da so poslanci raznih strank, ki danes nasprotujejo ena drugi, bili še redkokdaj v takem soglasju s svojimi volilci, kakor je to sedaj slučaj. "in ako nam morejo naši volilci kaj očitati, potem je to, da

IZVANREDNA PONUDBA BOLNIM LJUDEM.

Treba je poslati le znesek 50 centov. Slabi in nervozni ljudje se ozdravijo temljito in trajno s uporabo NOVO zdravila. To je izvrstno zdravilo, ki je pomagalo že tisočim. Če ste bolni, ali če se počutite slabo, če trpite na živčnih boleznih, na izgubi moči, če ste pozabljeni in žalostni, če so vam roke mizle in noge, če trpite na glavobolu, na slabih in nerednih prebavi, na bolečinah v želodcu, ledicah, na mehurju, plajstivosti ali nespodobnosti pokazati se naravnim kot se drugi ljudje, tedaj vam bo pomagano z NOVO zdravilom. To zdravilo vas bo v kratkem času ozdravilo, da se boste počutili močnim in zdravim, srečnim in sposobnim za uživanje življenja. V dokaz temu da vam bo NOVO zdravilo koristilo, vam hočemo poslati petnajstredno zdraviljenje, vredno \$2.00 ZASTONJ. kakorhitro bomo dobili vaše ime in naslov obnem s 50 centi v znakah ali srebru za stroške poštarine in pošiljave. Prosimo vas, da obdržite v mislih, da to ni mali vzorec, temveč celotno 13dnevno zdraviljenje, ki vam bo nudilo olajšavo v številnih slučajih. Ta ponudba je le za gotov čas. Raditega nam pišite brez obotavljanja ter omenite tudi ime časopisa, v katerem ste štali, in mi vam hočemo poslati zdravilo takoj.

NOVO COMPANY, Dept. 38, Box 4000, Philadelphia, Pa.

smo preveč mehki". Naglaševal je tudi lahkomislnost vlade, ki namerava razpustiti državni zbor.

"Državni zbor in svoboda časopisa sta danes edina varnostna ventila, skozi katera se more dati duška nezadovoljivemu ogorčenju narodov. Za nas ni nobene poti nazaj. Jugoslovanski narod, do zadnjega moža in do poslednje žene, deli naše prepričanje, da mora narod Hrvatov, Srbov in Slovencev osnovati svojo lastno bodočnost v svoji lastni svobodni državi."

DOSLEDNOST JUGOSLOVANSKEGA KLUBA.

Slovenski Narod od 11. marca piše:

"Češki in Jugoslovanski klub sta oba odločila, glasovati proti proračunskemu provizoriju. Poljaki so zasledovali delovanje. Ko so se konečno v zadnji uri odločili, da ne bodo glasovali, je predsednik Češke zveze, Stanjek, predlagal dr. Korošcu, da naj bi Jugoslovani zapustili dvorano, ker bi s tem napravili veliko manifestacijo za solidarnost vseh treh slovanskih klubov v odporu proti duhu vlade in njene politike. Dr. Korošec, predsednik Jugoslovanskega kluba, je takoj zavrgel to idejo, povdarjajoč, da bi ne bilo pametno, izpreminjati v zadnjem trenutku taktiko, da bi se mogla naša odločnost tolmučiti tako, kakor da se bojimo glasovati proti vladi in se bolj zlasti proti vojnemu kreditu. Biti v manjšini ni sramota. Glavna stvar je, da ostanemo trdni proti vsem grožnjam. Biti moramo proti vsaki taktiki, ki bi mogla vrediti dvom na resnost našega odpora.

Ti dokazi so prepričali Čehe, ki so ostali v dvorani ter glasovali za Jugoslovani proti vojnemu kreditu."

Vojaški novinci.

2543 vojaških novincev je odpotovalo iz Clevelanda v soboto in nedeljo. 2532 jih odide v ponedeljek in torek, skupaj 5075 v štirih dneh. Prihodnji novinci odidejo sredi junija in sicer nadaljnjih 6700 iz Clevelanda.

Slovenska-Hrvatska Zveza

v Združenih Državah Ameriških in Canadi.

Ustanovljena 1. januarja 1903 v Calumet, Michigan.

Inkorporirana 11. junija 1906 v državi Mich.

GLAVNI ODBOR:

Predsednik: FRANK GREGORICH, Box 29, Dodgeville, Mich.
Podpredsednik: GEORGE KOTZE, 115 Grant Avenue, Eveleth, Minn.
Prvi tajnik: ANTON GESHEL, Borgo Block, Calumet, Mich.
Zajisnikar: MATHIAS OZANICH, Seventh Street, Calumet, Mich.
Blagajnik: VINCENT ARBANAS, First National Bank, Calumet, Mich.

NADZORNI ODBOR:

I. nadzornik: ANTON GERZIN, Eveleth, Minn.
II. nadzornik: JOHN B. MALNAT, Calumet, Mich.
III. nadzornik: PAUL SHALTZ, 209 Seventh St., Calumet, Mich.

POROTNI ODBOR:

I. porotnik: MATH. ZGONC, Box 423 Ely, Minn.
II. porotnik: VILJEM MIHELIC, Calumet, Mich.
III. porotnik: FRANK LEVSTIK, Box 103, Aurora, Minn.

POMOŽNI ODBOR:

JOHN KAMBICH, 417 Osceola St., Laurium Mich.
LUKAS STEFANEK, Calumet, Mich.
MARKO JOTICH, Calumet, Mich.

VRHOVNI ZDRAVNIK:

DR. JOHN S. STEFANEK, 208 1/2 First Avenue, Milwaukee, Wis.

ODVETNIK:

ANTHONY LUCAS, Calumet, Mich.

Opomba.—Vsa dopisovanja, kakor tudi spremembe članov in članice naj se pošiljajo na glavnega tajnika: Anton Geschel, Slovene Croatian Union, Borgo Block, 5th St., Calumet, Mich.

Denarne pošiljave naj se pošiljajo na blagajnika: Vincent Arbanas, First National Bank, Calumet, Mich.

Prošnje za novo pristopile članice in članice naj se pošiljajo na vrhovnega zdravnika: John S. Stefanez, 208 1/2 First Ave., Milwaukee, Wis.

Vse pritožbe naj se pošiljajo na predsednika porotnega odbora: Math. Zgonc, Box 423, Ely, Minn.

Uradno glasilo: GLAS NARODA.

"Garden Sass"

Saves Wheat for Soldier Boys

Vestno zdravilo dela čudeže.

Trinerjeva zdravila uživajo že 30 let nenavadno zaupanje. — In to čisto po pravici, kajti vestnost izdelovalatelja dobiva zaupanje in poslovanje pri kupcih. Zdaj je bilo potreba nekoliko zvišati cene. — Mi smo se dolgo časa zoperstavliali naraščanju cen vseh potrebnih in razpošiljanja, toda novi vojni davki so nas prisilili nekoliko zvišati cene. — Vsak prijatelj Trinerjevih zdravil bo izprevidel, da mora tudi lekarnar plačati več, če smo mi prisiljeni plačati več in da se temu na noben način ni moglo izogniti. — Toda izvrstna kakovost in pristnost Trinerjevih zdravil bo v polni meri zadostila vsakega odjemalca.

TRINER-JEV ameriški Elixir grenkega vina

ima vsled tega tako izvrstne uspehe, ker povzroča, da izgubi bolezni svoje izvore. Devetdeset odstotkov vseh bolezni ima izvor v želodcu. Trinerjev Ameriški Elixir očisti želodec in odstrani iz črev vse zastarele stvari ter strupene substance, ki so izvor uničujočih bacilov, ter uničujejo redno delovanje črev. V Trinerjevem zdravilu ni nobene kemikalije, pač pa samo izvrstna grenka zdravilna zelišča in rdeče vino. Pri zaprtju, neprebavi, glavobolu, migreni, nervoznosti, splošni oslabelosti ter pri posebnih žledodnih slabostih, pri premeni življenja žensk ali pri majnarijih in drugih delavcih, ki vdihavajo pline, se bo vsakdo lahko prepričal o učinkoviti vrednosti tega zdravila.

V vseh lekarnah.

TRINERJEV LINIMENT

prodre vedno v pravi sedež bolezni in vsled tega je pri revmatizmu, nevralgiji, revmatičnih boleznih, okorelosti udov itd. njegova pomoč hitra in uspešna. Nadalje je tudi izvrstno sredstvo proti izvinitenju, napetosti, oteklina in po vdrgavanju mišic, po kopeli nog odstrani vso utrujenost. V vseh lekarnah.

TRINER-JEV ANTIPURIN je zelo uspešno in pomirjujoče anti-septično sredstvo za splošno notranjo uporabo. Uporablja se za grgljanje, izpiranje ust, izpiranje ran, uljes itd. V vseh lekarnah.

Zadnja najvišja odlikovanja podeljena Trinerjevim zdravilom na mednarodnih razstavah: Zlata Svetinja — San Francisco 1915, Grand Prix — Panama 1916.

JOSEPH TRINER,

Manufacturing Chemist,

1333-1343 SO. ASHLAND AVE.,

CHICAGO, ILL.

BOLNIK

Spisala Zofka Kvedrova.

Iz bolnišnice so ga poslali domov. Da nimajo prostora zanj, in potem je tudi že šest tednov v bolnišnici, a njegova bolezen se lahko vleče še vse leto.

Da bi mu vsaj umreti pustili tam, — je dejal, — ozdravel tako ne bo nikoli več.

Kam bi prišli, če bi hodili ljudje v bolnišnice čakati na smrt, — so mu odgovorili. — Zlat jim je, ali ni prostora in drugi že čakajo na njegovo mesto. Drugi, katerim bi zdravlila in zdravilniki kaj koristili, a pri njem, — pri njem je pač vse zastoj!

Pa je odšel. Z železnice se je odpeljal iz mesta, a zdaj ima od tu, od postaje, še kake tri ure hoda. In slaba pot, sneg, močevina. Ni, kakor se mu ni dalo iz gorke krčme, kjer se je vstavil, da se malo okrepca.

Kako pojde tako daleč, ko je ves slab, medel in bolan! — V bolnišnici so mu naročili zadnje dni, naj piše ženi, da pride domov in da naj ga pride ona z vozom čakati na postajo. Pisal ji je pač, a o tem, da pride, ji ni pisal ničesar. Kako naj pride z vozom ponj, revica, ko revica nima niti za jed in kurjavo! Z otroci zmrzuje, sirota! — Kaj je to, kar ženska kar služi na dhini? Za sol komaj, a ne, da bi družina živela od tega. In on ni že vse leto ničesar zaslužil, lansko zimo se je bil prehladil, a potem je bilo konec z zdravjem.

Oh, bolezen! Bogat jo že prenaša, ali beračemu je hudo; vsem tistim je hudo, ki žive od svojih žuljev! Saj izpočetka se še živi, ko človek misli, da bo kmalu bolje in potrpi ter drugi potrpe z njim. Ali tako, če niso ne pomagajo, ko je vse zaman, vsa zdravila, ves trud, ko se vleče bolezen po tedne, mesece, — in tedni postajajo tako dolgi in neznanosti, — o, takrat je težko! Vse gleda takega bolnika po strani, tuji ljudje in domači, in po vasi pravijo, če se pogovarjajo o njem: — Da bi se vsaj že preklenilo na to ali na drugo stran! — In človeka gledajo s takimi očmi, kakor da nima več pravice hoditi po tem božjem svetu.

Oh, izkusil je vse to, izkusil! Njegova žena je bila dobra in rada ga je imela, a vendar je dejala enkrat: — Ali ozdravi, ali umri; tako ne gre več! — In prav je imela. Zdravila, vedno zdravila, vino, boljša hrana, — a samo beraštvo! Vse je šlo zanj, za bolezen, — drugi so jedli na zeljen kompir. In to je bilo polnoliti in poletni, ko je žena hodila na poljsko dhino, ko ni bilo treba dvigniti tople obleke in ko se je tu, — ali vedno kje kaj dobilo, — sadje in na polju kaj, — ali zdaj! Kaj bo zdaj pozimi? Zasluzka nič, on bolan, otroka majhna, a drv ni, ni obleke, ni hrane. Ko bi bila vsaj bajta njihova, ali tudi za to treba plačevati najemščino!

Saj se ne upa domov! Žena se ga bo prestrašila in otrokom bo še tisto malo odjedel od ust, kar jim mati s težavo priskrbi in izprosi. Kaj naj gre berači? Kmetje so ga že tako pikali, odkar je bolan: — No, koliko pa zaslužiš? Kako živite, ti, žena in otroci? Tako pride, če se ljudje žene samo na roke! — O, siromaki, nima sreče, nikoli je nima! Usode, no mu je tako že od rojstva!

Stisnil se je v kot za mizo, kakor da se hoče skriti, in najraje bi bil kar takoj na mestu umrl. Na vse bolnike se je spomnil, kolikor jih je kdaj poznal v vasi. In vsem je bilo težko. Tudi premožnejšim se je godilo slabo in mnogo so trpeli, — ne le od bolezni, bolezen, če je kratka, ta je še za kmeta. Ljudje so ljubeznivi z bolnikom in postrežbo mu, če morejo; — dolge bolezni so pa pokor za vsakogar. Ako ni več upanja za zdravlje, potem ljudje samo še čakajo, kdaj bo tak nesrečnik izdihnil. In vselej jim traja predolgo. Kolikokrat je slišal, kako so tarnali ljudje: — Ta se vleče in vleče, — ko bi bil vsaj že konec! — Žene so govorile tako za svoje moze, stariši za otroke, — vsi! In ni bilo samo usmiljenje z bolnikom, ki trpi ter se muči po nepotrebnem, — to je bil skoraj iz raz njihove lastne nepotrebnosti, s katero so čakali odrešitve in dela, ki so ga imeli zaradi bolnika. Bolnik jim ni mogel njihovega truda nič več poplačati, bi bilo previsoko!

Kmalu ni čutil nič več bolečin bolnik je sam težko čakal smrti; in v tujosti, opotekl se je ter bal se je umreti, ali tudi živeti se ni dalo več. In kolikor bolj so mu domači kazali, da se predolgo obotavlja, da je njegov čas že potekel in da bi moral končno že oditi, tembolj si je želel konca. Oh, in kako dolgo se ga je še ogibala smrt!

Na primer on! Če bi bil že pred par meseci umrl — ali pa vsaj sedaj v bolnišnici, to bi bilo najbolje. Laglje bi živeli brez njega, zdaj, ko jim je le ovira in v nadlego. A zdaj bodo čakali in čakali, kdaj bo izdihnil, od tedna do tedna. Saj ve, kako je bilo z njegovo materjo. Bolna in bolna, a umrle niso in ne. In on je bil dober sin in dosti je storil za njo; ali tudi on je čakal nestrpljivo konca, s trepetajočim srcem in z zavestjo, da je grdo in greh, ker tako preži na materino smrt. Kolikokrat si je to sam očitil in se trudil, da bi se osvobodil nestrpnosti misli! — Pri kraju je ž njo, samo se muči in v meni je v težavo in pokoro. Kaj bi ne bilo lepše, da umrje! — In ko ji je bilo pozlilo, je vselej čutil neko zadovoljstvo: — Zdaj je konec, hvala Bogu! — in razočaran je bil, če ji je zopet malo odleglo. In on je bil dober sin, iz srca rad je imel svojo mater. Vedel je, kako je to, če človek za svoje že odmrje, ko se sprijazni z mislijo, da je izgubljen za njo, — a on umira in umira brez konce, brez kraja.

Bolela ga je misel, da je zdaj sam na vrsti, da čaka zdaj njegova žena z otroci na njegov konec; ali tega ni zamerjal ženi, saj je vedel, da ga ima rada, da trpi zaradi njega in njegove izgube. Ali to je prav tako kakor gniti prst: prej kakor odpade, bolje je. Saj se ne upa domov! Prestrašili se ga bodo bolj, kakor če bi prišel iz groba. Zdaj na zimo! In morda bo trajalo še mesece. In prositi bo moral! Na občno bo moral, da mu bodo kaj dali, in k solskemu svetovalcu, da dobe otroci nekaj obleke in šoli. Pa ga bodo pikali: — To je od tega, če se ljudje na roke ženijo! — Kar sliši jih. Oh, takrat, ko se je ženi, kako je prosil, koliko je imel potov, predno so mu dali ženičevski list!

Saj nima ničesar. Tistih par goldinarjev bo konaj za poroko! Mi ne pustimo, da bi se ljudje ženili na roke. To bi vsakdo, a otroci naj rabi obična. — In niso mu dali dovoljenja tisto leto. Drugo leto ga je dobil, ko je bilo njegovo dekle že v sramoti. In kako so ji zmerjali povsod! Župan je bil strašno jezen in grde reči je govoril, ko mu je podpisoval tisti nesrečni ženitvanski list. Kakor da revež ne sme biti človek! Njegovi vrstniki so se vsi že davno poženili in nihče jih ni grdil, — ali, seveda, taki siromaki niso bili, kakor on.

Čudna pravica je na svetu. Kaj ni imel rad žene in otrok, kaj ni bil pošten in dober, kaj ni delal, kakor nihče v vasi? Pa kaj ima od vsega tega? Najraje bi poginil, kakor garjev pes sredi ceste. Ali naj smrt ne pride, kadar bi človek želel.

Saj se ne upa domov, ne upa se ženi pred oči, ne upa se iti krast svojim otrokom, še tisto boro trdo skorjo, ki so jo dobili kje iz usmiljenja.

Obesil bi se ali karkoli. In spomnil se je, kako so pripovedovali v bolnišnici, da se je neki bolnik v gozdiču nad domačo vasio obesil, ko so ga poslali domov. In ženi je pisal, da ji ne mara delati nadleže, ker ima njo in otroke preveč rad. In vsaki, kdor je govoril o tem, je dejal, da je mož napravil prav.

In če bi ne bilo sramota in greh... Zdržnil se je... Ura je bilo enajst, počasi se je odpravil iz goštilne. Strašna pot se mu je zdelala pri vsakem koraku je omahoval. Po uselih mu je vedno zvenilo: Najbolje bi bilo, da se človek obesi, najbolje! — Mehanično je opotikal za ozki pas, ki mu je držal hlače. Kakor da je prijel za žareče železo, tako ga je zapelo v prstih. In vendar ga je izpreletelo nekaj, kakor zadovoljstvo, da je pripravljen. Dreves je dosti ob potu in veje so nizke. Nehote je pogledal vsako drevo, mimo katerega je prišel. — To bi bilo dobro in to. Tukaj so veje preslabe, tam so prevelike, — Tako bo z njim! Vlačil se bo okrog in ljudje ga bodo gledali težko, kakor on nekdaj tisto mačko, in žena se bo mučila vsak dan z njim in težko bo čakala, da po-

ODDELEK BELGIJSKIH VETERANOV.

Slovenske novice

Milwaukee, Wis.

Priloge za vseslovansko manifestacijo 9. junija lepo napredujejo in ako ne pride kaj nepričakovane, bo ista popoln uspeh. Vse slovanske narodnosti so pridno na delu in tudi Slovenci ne zaostajajo. V soboto 18. maja večer se je vršil sestanek društvenih odborov in od tega sestanka se opravičeno pričakuje najlepšega uspeha v prid nameravane manifestacije. V nedeljo 19. maja sta dve društvi na svojih sejah sklenili, da se vdeležita vseslovanske manifestacije, in sicer društvo sv. Jožefa ter slovenski mladeniški podporno društvo Lilijska.

Za povečanje armade Združenih držav je v Milwaukee v poklicanih tudi več Slovencev, da pomagajo demokratični do zmage, avtokraciji pa do pogina.

V nedeljo 19. maja se je peljal rojak Martin Jug s svojim novim avtomobilom na sprehod. S seboj je vzel več prijateljev. Ker je avtomobil šel preje kupil, se ni bil izvežban v vožnji. Na 11. Avenue se je hotel izogniti poulčne železnice ter je pri tem zavozil v drog ob ulici. Avtomobil se je zdrobil popolnoma. Pri nesreči so popadali potniki iz avtomobila, toda k sreči ni zadobil nikdo kakih težkih poškodb.

Pred kratkim je odpeljal rojak Frank Brane, po poklicu brivec, čerko brusarja Beranek na 1. Ave. v Waukegan, Ill., kjer se je z njo poročil. Uzaljeni stariši dekleta so ubezukoma sledili v mesto Waukegan, tam sta novi par počakala pred sodiščem Mr. in Mrs. Beranek, kjer sta bila sprejeta novoporočena z družinami užaljenih starišev. Na ulici je nastala velika senzacija, ker je žena Beranek obenu zmerjal s "slackerjem". Ločitev zvenila in neveste od starišev je bila torej skrajno razburljiva in neprijetna. Novoporočena sta se nato podala v drugi kraj, kjer bi zamogla preživeti mirno medeno tedno. Pregovor pravi: človek obrača, Bog pa obrne. Nekaj slišenega grozi tudi novoporočena. Frank Brane namreč zasledujejo sedaj detektiv, ker se ga dolži, da bi moral spadati v 1. razred vojaštv. ae, vpisan pa da je v višji razred, ker ni baje poročal resničnih podatkov v svoji izpovedni pol.

Sheboygan, Wis.

Martin Kornik, Frank Špolar in Jos. Mekak so se najprej skregali in potem stekli; zadnjo besedo pa je imelo sodišče, ki je obsodilo Karnika in Špolarja vsakega na \$4.46 denarne kazni.

Avugst Peš v Manitowoc okraju je 6 čevljev visok, pa se je vseeno prestrašil, ko je prišel nekega jutra iz hiše. Na telefonskem drogu zvonja je zagledal namreč napis: "Jaz sem pro-nemški; nočem kupiti Liberty bondov ter sem sovražnik." Pod tem napisom je bilo znamenje mrtvaških kosti in glava, na drugi strani pa je bil napis s svarilom, naj ne poskusa odstraniti tega napisa. "Ako boš to storil, boš obleden v obleko iz smole in kurjega perja." Peš je gine. Oh, saj vsi ti ubogi bolniki okrog po vaseh, reveži, siromaki ne umirajo človeško. Lačni so, niti tiste slabe hrane niso sili, lepih besed ne slišijo, nimajo kota, kakor bi se stisnili ter mirno čakali na smrt.

O, siromaki ne umirajo človeško! Kakor živina, kakor živina in še slabše. In vlek se je dalje proti vasi, kjer se ga prestraši žena bolj, kakor bi bil prišel iz groba, kjer bo odjedal svojim otrokom kruh, kjer ni mesta zanj in zavetja. Zimsko sonce se je blede in mrzlo nagibalo za hribe...

Jugoslovanska

Katol. Jednota

Ustanovljena leta 1898 — Inkorporirana leta 1900.

Glavni urad v ELY, MINN.

GLAVNI UREDNIKI:

Predsednik: MIHAEL ROVANŠEK, Bx 251, Conemaugh, Pa.
Podpredsednik: LOUIS BALANT, Box 106 Pearl Ave., Lorain, Ohio.

Tajnik: JOSEPH PISHLER, Ely, Minn.

Blagajnik: GEO. L. BROZICH, Ely, Minn.

Blagajnik neizplačanih smrtnin: LOUIS COSTELLO Salda, Colo.

VRHOVNI ZDRAVNIK:

Dr. JOS. V. GRAHEK, 843 E. Ohio St., N. E. Pittsburgh, Pa.

NADZORNIKI:

JOHN GOUZE, Ely, Minn.

ANTHONY MOTZ, 9641 Ave. "M" So. Chicago, Ill.

IVAN VABOGA, 5126 Natrons Alley, Pittsburgh, Pa.

POROTNINI:

GREGOR J. PORENTA, Box 176, Black Diamond, Wash.

LEONARD SLABODNIK, Ely, Minn., Box 480.

JOHN RUPNIK, S. R. Box 24, Export, Pa.

PRAVNI ODBOR:

JOSEPH PLAUTZ, Jr., 432 — 7th St., Calumet, Mich.

JOHN MOVERN, 624 — 2nd Ave., W. Duluth, Minn.

MATT. POGORELC, 7 W. Madison St., Room 605, Chicago, Ill.

ZDRUŽEVALNI ODBOR:

RUDOLF PERDAN, 6024 St. Clair Ave., N. E. Cleveland, Ohio.

FRANK ŠKRABEC, Stk. Yda, Station RFD, Box 17, Denver, Colo.

Vsi dopisi, tikajoči se uradnih zadev, kakor tudi denarne pošiljave, naj se pošljejo na glavnega tajnika Jednote, vse pri- tožbe pa na predsednika porotnega odbora. Na osebna ali neuradna pisma od strani članov se ne bo- de odzvalo.

Društveno glasilo: "GLAS NARODA".

VABILO NA PIKNIK,

katerega priredi

društvo "Delavci" št. 59 SSPZ.

v Conemaugh, Pa.,

v nedeljo popoldne 9. junija 1918

na Woodville Heights.

Tem potom vjudo vabimo ro-

jake in rojakinje iz Conemaugh

in okolice, da se v mnogobrojnem

številu vdeležijo našega piknika.

Članom pa dam v naznanje, da

se je na redni mesečni seji ome-

raškega zbora, Pogreb se je vršil

njenegega društva sklenilo, da kdor

se piknika ne vdeležijo, plača vse-

eno \$1.00 v društveno blagajno.

Torej na svidenje 9. junija na

zelenem hribčku, kjer bo dobri

Lončar, P. Lončar, G. Lončar, St.

Strekar in Jos. Klah, člani dru-

štva Jadranska Vila št. 317 SNPJ.

Pokojnik je bil član socialistične

ga kluba št. 196. Tukaj je bival

12 let; star je bil 42 let. Rodom

je iz Cezna pri Belovarju na Hr-

vatskem, kjer zapušča ženo in

sina.

Obitelj Mr. Ben in Mrs. Tillie

Willig se je pomnožila za eno no-

vo državljanko, katere so krstili

26. maja. Dobrovala sta Fr. Tre-

bee in Katarina Rutkovska.

POTREBUJEM

dobro dogarje za stalno delo skozi

celo leto. Jaz plačam zelo visoko

cene in imam zelo fin les.

Max Fleischer.

258 Lewis St., Memphis, Tenn.

(14-5-11-6)

True trans-ati-on filed with the master at New York, N. Y. on June 1, 1918, as required by the Act of October 6, 1917.

W.S.S.
WAR SAVINGS STAMPS
ISSUED BY THE
UNITED STATES
GOVERNMENT

Rojaki!

Kupujte vojno-varčevalne znamke! Nikjer na svetu ne morete boljše, bolj varno in bolj obrestonosno naložiti svojega denarja kot v tem vladnem podjetju. Če ste slučajno v denarni zadregi, lahko vojno-varčevalno znamko vsak hip izmenjate. S kupovanjem teh znamk pomagajte sebi, pomagajte vladi Združenih držav ter vsem zatiranim narodom k prostosti.

Vojno varčevalna znamka stane za mesec maj \$4.16. Leta 1923 bo vredna \$5.00. Kupite jih lahko na vsaki pošti ter pri glavnih in podrejenih agentih.

Če se vam zdi bolj primerno, pa lahko tudi nam pišete, in mi Vam jih bomo preskrbeli.

UREDNIŠTVO "GLAS NARODA".

SLOV. DELAVSKA

Ustanovljena dne 16. avgusta 1908.

PODPORNA ZVEZA

Inkorporirana 22. aprila 1909 v državi Penn.

Sedež: Johnstown, Pa.

GLAVNI URADNIKI

Prisodnik: IVAN PROSTOR, 1098 Norwood R'd., Cleveland, Ohio.
Podpisnik: JOSIP ZORKO, R. F. D. 2, Box 113, West Newton, Pa.
Glavni tajnik: BLAŽ NOVAK, 634 Main St., Johnstown, Pa.
1. Pom. tajnik: FRANK PAVLOVIČ, 634 Main St., Johnstown, Pa.
2. Pom. tajnik: ANDREJ VIDRIČ, 20 Main Street, Conemaugh, Pa.
Blagajnik: JOSIP ŽELE, 6502 St. Clair Ave., Cleveland, Ohio.
Pom. blagajnik: ANTON HOČEVAR, R. F. D. 2, Box 27, Bridgeport, Ohio.

NADZORNI ODBOR:

Prisodnik nadzor. odbora: JOSIP PETERNEL, Box 95, Wilkes, Pa.
1. nadzornik: NIKOLAJ POVŠE, 1 Grab St., Nurey Hill, N. S. Pittsburg, Pa.
2. nadzornik: IVAN GROŠELJ, 885 E. 137th St., Cleveland, Ohio.

POROTNI ODBOR:

Prisodnik porot. odbora: MARTIN OBERŽAN, Box 72, East Mineral, Kan.
1. porotnik: FRANK TEROPČIČ, R. F. D. 3, Box 146, Fort Smith, Ariz.
2. porotnik: JOSIP GOLOB, 1916 So. 14th St., Springfield, Ill.

VRHOVNI ZDRAVNIK:

Dr. JOSEF V. GRAHEK, 843 E. Ohio St., Pittsburgh, Pa.
Glavni urad: 634 Main St., Johnstown, Pa.

URADNO GLASILO:

"GLAS NARODA", 62 Cortlandt Street, New York City.

Členjena društva, oziroma njih uradniki, so ljudje proslavljeni, polnopravni vsi dopisje naravnost na glavnega tajnika in nikogar drugega. Denar naj se pošlje edino potom Poštne, Expressa, ali Bančnih denarnih nakaznic, nikakor pa ne potom privatnih čekov. Nakaznice naj se naslovijo: Blaž Novak, Title Trust & Guarantee Co. in tako naslovljene pošiljajo z mesečnim poročilom na naslov gl. tajnika. V slučaju, da opazijo družbeni tajniki pri poročilih glavnega tajnika kakšne pomanjkljivosti, naj to nemudoma naznanijo uradu glavnega tajnika, da se v prihodnje popravi.

SPOMLADNI VALOVI

ROMAN.

I. TURGENJEV. — ZA "GLAS NARODA" J. T.

(Nadaljevanje.)

— Dobro — je odvrnil Polosov.

— To bi bilo zaenkrat urejeno. — Ti si pa nazadnje vseeno dober človek. — In zdaj, ko smo omenili oskrbnika, se bomo začeli pogovarjati o našem glavnem predmetu, o posestvu gospoda Sanina. Takoj, ko bo spravi natak posodo z mize, nam bo Dimitrij Pavlovič povedal, kakšno je njegovo posestvo, koliko je vredno in koliko zahteva zanj.

— Slednjič vendarle — je pomislil Sanin ter se globoko od-dahnil.

— Veliko ste mi že sicer povedali, vsega pa še ne. — Posebno vrt se mi dopade, če je res tak kot ste mi ga opisali. — Toda debe-luska ni bilo poleg. — Tudi on naj sliši. — Morda bo zopet kaj opo-rekal. — Vrnemite mi, da bi me zelo veselilo, če bi vam mogla čim-prej omogočiti poroko. — Obljubila sem vam, da se bom po zajtrku posvetila tej zadevi. — Če pa enkrat kaj obljudim, drži kakor bi bi-lo pribito. — Ali ne, Hipolit Sidorč?

Polosov si je obrusil z dlanjo čelo.

— Kar je res, to mora biti res — je rekel. — Ti nisi še nikdar prevarila nobenega človeka.

— Ne, še nikoli in ga tudi nikdar ne bom! — No, Dimitrij Pa-vlovič, zdaj pa prične priprave.

— Govorili v parlamentu.

Sedemindvajseto poglavje.

Sanin je začel pripovedovati, to se pravi znova predavati o svo-jem posestvu. — Toda topot ni govoril, kako kasna je njegova imo-vina, ampak se je omejil samo na dejstva in številke.

Večkrat je navedel Polosova za pričo, dočim je Polosov samo kimal ter mrmljal. — Ali mu je pritrjeval ali zanikaval, — nikdo ni vedel.

Marija Nikolajevna se je zanimala za vsako malenkost. — Vse je hotela vedeti, vsako malenkost, vsako podrobnost.

To posvetovanje je trajalo skoraj poldrugo uro.

— To je bilo samo formalno zaslišanje — je rekla Marija Ni-kolajevna.

— Da, to je bilo formalno zaslišanje — je rekel skoraj nekoliko jezno. — Zdelo se mu je, da se hočejo vsi norčevati iz njega.

— Dobro, naj zadržuje — je rekla Marija Nikolajevna. — Se-daj poznam vaše posestvo tako dobro kot ga vi poznate. — Kolika zahtevate za vsakega kmeta? (V času tlačanstva se je cenilo pose-stvo samo po številu kmetov-tlačanov.)

— No, jaz mislim, da bi zahteval petsto rubljev za vsakega. — Upam, da to ne bo preveč — je rekel Sanin s težavo. — (O, Pan-taleon, če bi ga slišal, bi se gotovo jezil na "barbara"!)

Marija Nikolajevna je odprla oči in se zamislila.

— Cena ni ravno previsoka — je rekla slednjič. — Toda jaz sem si izprosil dva dni pomisleka in vsled tega morate počakati. — Do jutri morate se potrditi, to je vse, kar vam morem zaenkrat pove-dati. — Prepričana sem, da se bova zednila glede cene. — Sedaj naj bo pa končano. — Dovolj časa smo se že prerekali. — Zdaj vam moram privoščiti nekoliko razvedrila. — Ali igrate?

— Ne, hazardnih iger ne igram — je rekel Sanin.

— To ni mogoče! — Vi ste pa res vzoren človek. — Sicer pa tudi jaz ne igram. — Meni se zdi neumno metati denar proč. V igral-nico bi pa vseeno lahko šli. — Vi ne veste, kako zanimivi ljudje so tam. — Tam je neka starica, ki ima skoraj ravno tako velike brke kakor vi. — In tudi nek knez zahaja v igralnico. — Orlovski nos ima in majestetično glavo. — Krasen človek, vam rečem. — Če zastavl-cekim, se naskrivaj pokriza. — Berite časopise, pojdite na izprehod — z eno besedo rečeno — delajte, karkoli hočete. — Jaz vas ne bom zadrževala. — Ob treh pa morate biti na vsak način tukaj. — Čaka-la vas bom. — Večerjati moramo zgodaj, da ne zamudimo gleda-lišča.

Pomnila mu je roko.

— Pa se nikar ne jezite name!

— O, Marija Nikolajevna, zakaj bi se jezil?

— No, ker sem vas toliko časa mučila.

Poslovil se je in ko je korakal proti domu, je prestano mislil na Gemmo.

Zvečer se je preoblekel ter se odpravil na dogovorjeno mesto.

Marija Nikolajevna ga je že pričakovala.

— Nekako pozni ste — je rekla. — Mislim sem, da vas ne bo.

— Ne bojte se, gospa, jaz držim svojo obljubo.

Sanin je izpregovoril te besede s skoraj jeclajočim glasom.

Njena postava in njena obleka sta ga naravnost razočarali.

Marija Nikolajevna je bila oblečena v svileno obleko, ki je bila vsa posuta z biseri in dijamanti. — Na prsih je bila globoko izreza-

na in brez rokavov.

Obleka se je tako tesno oprijemala njenih udov, da je zamogel natančno opazovati vsako kretnjo njenega telesa, da je natančno videl valovanje njenih krasnih prsi in vsako kretnjo njenih bokov.

Že po prvih besedah je onemel pred njo ter začuden zrl v to krasno žensko kot v prikazen.

— Kaj strmite? — se je zasmejala. — Zakaj ste tako razoča-rani? — Ali mi ne pristojata ta obleka?

Sanin se je samo priklonil in ni izpregovoril nobene besede.

Marija Nikolajevna se je zopet nasmehnila ter pozvonila slu-zabniku.

— Ali je kočija že pripravljena?

— Takoj, vaša milost.

— Zdaj je pa skrajni čas. — Prosim, pomagajte mi ogrniti man-tiljo.

Podala mu je mantiljo, in ko jo ji je ogrnul, se je tako spret-no obrnila, da se je moral nehote dotakniti njenih ram.

Sanina je izpreletelo. — Imel je nek poseben občutek kot še nikdar v življenju.

Ona je to prav dobro opazila, čeravno se je delala, da ni.

Prišel je služabnik javit, da je voz pripravljen. — Saninu je po-dala roko, kakor jo je spremil v kočijo.

V kočijo so bili vpreženi štirje vranci.

Medpotoma je Marija Nikolajevna govorila o vseh mogočih stvarih. Sanin je odgovarjal zelo nakratko.

Šele ko sta dospela do gledališča, je vprašal, kaj bodo pravza prav igrali.

— O, neko nemško dramo. — Sicer se jaz ne zanimam za dra-me, toda v gledališče sem morala iti, ker bi se rada z vami kaj na-samem pogovorila. — Upam, da ste zadovoljni s tem?

— Kako bi ne bil, gospa? — Hotel je zopet govoriti o svoji kupčiji, pa se je še pravočasno premislil.

Kočija se je vstavila pred razsvetljenim vhom. — Marijo Ni-kolajevno je takoj obdalo nebroj čestitev, toda ona se ni navidez za nikogar brigala.

(Dalje prihodnjič.)

Veliki vojni atlas

vojskujočih se evropskih držav in pa ko lonijskih posestev vseh velesil.

Obsega 11 raznih zemljevidov

CENA SAMO 25 CENTOV.

STENSKO MAPO CELE EVROPE \$3.00.

VELIKO STENSKO MAPO, NA ENI STRANI ZE-DINJENE DRŽAVE IN NA DRUGI PA CELI SVET, CENA \$3.00.

ZEMLJEVID PRIMORSKE, KRANJSKE IN DAL-MACIJE Z MEJO AVSTRO-OGRSKE Z ITALIJO. — CENA JE 25 CENTOV.

Naročila in denar pošljite na:

Slovenic Publishing Company

82 Cortlandt Street,

New York, N. Y.

SPODAJ OMENJENI ROJAKI IN ROJAKINJE,

kateri imajo v rokah naša potrdila za denarne pošiljave, z številka-mi, kakor so označene pod imenom, naj blagovolijo naznaniti prej-komogoče svoj natančen naslov radi važne zadeve. Pisma katera smo jim poslali, so se nam povrnila.

Tvrdis Frank Sakser.

Bachnik Frank No. 329639	Grgurič Blaž No. 260573	Pintar No. 330843
Bartol J. No. 330733	Gubert Giuseppe No. 323085	Samide Frank No. 330721
Bear Dan. No. 260638	Kastelic John No. 44708	Sinčič John No. 330762
Besens Mary Miss No. 330062	Kovač Frank No. 260641	Spanček Rozi No. 328894
Bolbič Vajo No. 260583	Kučič Matija No. 45015	Starčević Johana No. 331070
Božičkovič Djuro No. 260581	Mikolich John No. 323252	Tehler Anna No. 328896
Braun Mary No. 260643	Modic Ivan No. 329720	Turk Charles No. 330351
Dolar Valentin No. 330086	Novak Rozi No. 45313	Turk Ivan No. 260647
Elender Vincenc No. 206241	Oswald Jos. No. 260621	Turk Jernej No. 329741
		Zager Frank No. 44272

Novice iz Calumeta, Mich.

Josip Gazvoda ml., ki se nahaja v Camp Perry, Ill., Great Lake Station, je prišel v ponedeljek 20. maja na kratek dopust k svojim staršem na Yellow Jacketu. Do-pust je bil res kratek, kajti komaj je stopil iz vlaka, je že dobil be-zojavko, da se mora s prvim vla-koim zopet vrniti. V sredo 22. ma-ja popoldne nas je zopet zapustil. V par dnevih odide na Francosko Služi v mehaniknem oddelku zračnih letal. Njegov brat John se že več mesecev nahaja na Francoskem v ambulančnem od-delku. Joe nam je tudi sporočil, da je Joe Agniet iz našega mesta ni smo, da bo storil vse, kar je v od-potovol pred par dnevi, Frank Gašič pa da pojde te dni čez veli-ko lužo. Vsem tem želimo, da bi srečno dospeli na svoj določen kraj in da bi se kmalu vsi zdravi ter veseli zopet vrnil med svoje sorodnike in prijatelje.

Mr. in Mrs. Math. Liković v Swedetownu sta dobila pismo od bivših gospodarjev njihovega sina Johna, ki je še pred vojno služil pet let v redni ameriški vojski ter je bil sedaj zopet vpoklican. Ker je imel že prejšnjo vojaško izku-snjo, je prošil za vstop v častniško šolo, kamor je bil tudi sprejet. —

Pismo se glasi: Mr. & Mrs. Liko-vič: Vaš sin Vas je nedvomno že obvestil o svojem uspehu v čast-niški šoli in Vi z njegovimi bivši-mi delodajalci ter prijatelji vred smo lahko ponosni na njega. V času, ko je bil Vaš sin v naši slu-žbi, se nam je zelo priljubil, delo-ma radi njegove zmožnosti, delo-ma radi njegovega prijaznega ob-našanja. On je sin, na katerega ste lahko ponosni, njegovo življe-nje je odsvit vzgoje, ki jo je do-bil v mladosti. Nobenega dvoma ni, da bo tudi kot častnik v artilje-riji imel popolen uspeh. Prepriča-da je Joe Agniet iz našega mesta ni smo, da bo storil vse, kar je v od-potovol pred par dnevi, Frank Gašič pa da pojde te dni čez veli-ko lužo. Vsem tem želimo, da bi srečno dospeli na svoj določen kraj in da bi se kmalu vsi zdravi ter veseli zopet vrnil med svoje sorodnike in prijatelje.

Vas našega ponosa v Johna, osta-nem Vaš udani Wan. A. Sherman, tajnik Merchant Ice & Cold Stor-age Co., San Francisco, Cal. — Tudi mi se pridružimo Mr. Sher-manu in čestitamo Likovićevim dru-žini na uspehu njihovega sina, ki je bil, minogrede omenjeno, sko-zi dolgo vrsto let eden najboljši

pridnih in pobožnih altarnih stre-znikov v naši cerkvi. Cela sloven-ska calumetska naselbina je lahko ponosna, da je iz njene srede izšel artilerijski lajtnant ameriške ar-made, John Likovich.

Išče se
KURILCE
in DELAVCE

pri.
Du Pont Powder Co.
Haskell, N. J.
vprašajte pri
Free Employment Office,
301 Bowery

še danes.
Za vožnjo ter vse potreb-sčine za bivanje preskrbi kompanija.

Kje je FRANK GERŽE? Doma je iz Malega Loga. Pred enim le-tem je bil v Denverju, Colo., in kjer se sedaj nahaja, mi ni zna-no, zato prosim cenjene rojake, ako kdo ve za njegov naslov, da ga mi naznani, ali pa naj se sam oglasi. — Anton Gerž, 15725 Saranac Rd., Cleveland, Ohio. (29-5-16)

Rad bi izvedel za naslov svojih dveh sestric MARIE in TE-REZZIE KRNICAR ter MI-HAELA OREKAR in JOHNA NAGLIČ. Vsi so doma iz Pro-dvora pri Kranju na Gorenj-skem. Sestrični sta omoženi, to-da ne vem za sedanje ime. Pred nedavno sta bili v Jolietu, Ill. Če kdo ve za naslov Katerega zgoraj omenjenih, naj mi javi, ali naj se pa sami oglasio. — Michael Naglič, 15315 Lucknow Ave., Collinwood, Cleveland, O. (29-5-16)

Dr. Koler

SLOVENSKI ZDRAVNIK
638 Penn Ave., Pittsburgh, Pa.

Dr. Koler je naj-starejši slovenski zdravnik, specializet v Pittsburghu, ki ima 30-letno prakso v zdravstvenu vsah možkih boleznih.

Masturipanje krvi zdravi s gla-snim metodom. Kako hitro opazite, če vam preneha zdravje, ne čakajte, bolečine v kosteh, pridite in izistite vam bom kri. Ne čakajte, ker ta bo-leszen se nalene.

Vse možke bolezn zdravim po okra-sni metodi. Kako hitro opazite, če vam preneha zdravje, ne čakajte, bolečine v kosteh, pridite in izistite vam bom kri. Ne čakajte, ker ta bo-leszen se nalene.

Myosele ali vodne kilo zdravim v 30 urah in sicer brez operacije. Bolezni mehurja, ki povzročijo be-lečine v krvi in kršu in včasih tudi pri puščanju rade, zdravim v go-to-rodno.

Revmatizem, urganje, bolečine, r-tetizem, arthritisa, škrofole in druge kufne bolezni, ki nastanejo v sled-njate krvi zdravim v kratkem času in ni potrebno ležati.

Uradne ure: vsakdan od 9. ure opu-traj do 5. ureveč; v petkih od 9. u-traj do 5. popoldne; ob nedeljah od 9. u-traj do 5. popoldne.

Še pošto na dom. — Pridite k nam. — Ne pozabite ime in številko! Zdravim samo možke osebe

NAZNANILO.

Cenjenim rojakom v Pittsburgh Pa. in okolici naznanjamo, da jih bo v kratkem obiskal naš zastopnik

Mr. Janko Plečko,

ki je pooblaščen sprejemati naro-čnino za "Glas Naroda" in izdajati tozadevna potrdila. On je pred leti že večkrat prepotoval državo, v katerih so naši rojaki naseljeni in je povsod dobro poznan. Upati je, da mu bodo rojaki v vseh okirih pomagali, posebno še, ker ima no-kvarjeno lažo polje.

Dr. LORENZ
EDINI SLOVENSKO
GOVOREČI ZDRAVNIK
SPECIALIST
MOŠKIH BOLEZNI

644 Penn
avenue
Pittsburgh, Pa.

Moja stroka je zdravljenje akutnih in kroničnih bolezni. Jas sam že zdravim nad 23 let ter imam skušnje v vseh boleznih in ker znam slovensko, zato vas morem popolnoma razumeti in spoznati vašo bolezen, da vas zdravim in vrnem moč in zdravje. Skozi 23 let sem pridobil posebno skušnjo pri zdravljenju moških bolezni. Zato se morete popolnoma zanesati na mene, moja skrb pa je, da vas popolnoma ozdravim. Ne odlašajte, ampak pridite čim-preje.

Jas ozdravim zastrupljeno krl, mazulje in liše po telesu, bo-lezni v grlu, izpadanje las, bolečine v kosteh, stare rane, živčne bolezni, oslabelost, bolezn v mehurju, ledicah, jetrah in želodcu, rmenico, revmatizem, katar, zlato žilo, navduho itd.

Uradne ure so: V ponedeljkih, središč in petkih od 9. ure zjutraj do 5. popoldan. V točkah, četrtih in sobotah od 9. ure zjutraj do 5. ure zvečer, ob nedeljah pa do 2. ure popoldne. — Po pošti ne zdravim. Pridite osebno. Ne pozabite ime in naslov:

Dr. LORENZ, 644 Penn ave., Pittsburgh, Pa.

Nekateri drugi zdravniki rabijo tolmache, da vas razumejo. Jas znam hrvaško še iz starega kraja, zato vas lažje zdravim, ker vas razumem.